PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIŞTRI ŞI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2860 ★ Marţi 31 iulie 1956 ★ 8 pagini 25 bani

Din problemele actuale ale atletismului nostru

Pe marginea rezultatelor înregistrate în cadrul celei de a XV-a Balcaniade de atletism, au fost întocmite tot felul de statistici şi grafice.

În prezentul articol nu vrem să revenim asupra acelor statistici despre care s-au spus pînă acum destule lucruri, evidenţiindu-se în mod special realizările (în clasamentul pe naţiuni privind numărul recordurilor naţionale doborîte, ţara noastră a ocupat primul loc, iar în clasamentul medaliilor, al campionilor şi recordmenilor balcanici echipa noastră s-a clasat pe un loc de frunte; de asemenea în statistica atleţilor care au totalizat cel mai mare număr de puncte pe primele două locuri s-au clasat Ion Wiesenmayer şi Ilie Savel). Pentru astăzi ne-am propus să pornim discuţiile de la o statistică a felului în care au reuşit să se clasifice printre primii şase reprezentanţii ţării noastre în cadrul întrecerilor de la Belgrad. Astfel, din totalul de 21 de probe înscrise în programul concursului, cei doi reprezentanţi ai noştri au reuşit să ocupe locuri în clasament la 13 probe. (Am inclus între acestea şi cele două alergări de ştafetă). La alte şapte probe, în finală nu s-au clasat decît numai cîte unul dintre atleţii noştri, iar la una singură — săritura în lungime — atît Dumitru Petrescu cît şi Ion Nicolescu nu şi-au putut asigura dreptul regulamentar de a mai beneficia de încă trei sărituri acordate finaliştilor.

În cele şapte probe, în care nu am avut decît cîte un singur reprezentant în finale sau în primele 6 locuri, Alexandru Stoenescu (100 m.), Lothar Marks (200 m.), Ştefan Mihaly (800 m.), Ahmed Suliman Arif (maraton), Virgil Zăvădescu (triplu salt), Romeo Coveianu (disc), nu s-au putut califica în grupul primilor 6 atleţi punctaţi, cei mai mulţi dintre ei înregistrînd rezultate foarte slabe. Am lăsat la urmă pe săritorul cu prăjina Zoltan Szabo, care nici măcar nu a putut trece înălţimea iniţială de 3,60 m. Faptul acesta arată în special diferenţa de valoare care există între primul şi cel de al doilea reprezentant al ţării noastre la aceste probe. Dar constatarea aceasta, cu prea puţine excepţii, este valabilă în general pentru întreaga noastră echipă reprezentativă care se arată a fi neomogenă. Caracteristica neomogenităţii echipei noastre reprezentative trebuie să dea de gîndit tuturor, cu atît mai mult cu cît numai peste cîteva săptămîni ea va trebui să întîlnească, la Paris, puternica naţională a Franţei şi puţin mai tîrziu, la Bucureşti, pe aceea a Norvegiei.

În altă ordine de idei, dar legată de aceleaşi rezultate înregistrate la Belgrad, se desprinde uşor constatarea că performanţele alergătorilor de viteză, ale săritorilor şi ale aruncătorilor nu sînt de natură să ne poată mulţumi. În marea lor majoritate, rezultatele acestor atleţi au o valoare mediocră şi sînt departe de nivelul actual atins de performanţele obţinute în mod curent în multe ţări din Europa. Despre această situaţie am auzit vorbindu-se în fel şi chip şi căutîndu-i-se explicaţii mai mult sau mai puţin obiective şi ştiinţifice. Cert este un lucru: ele sînt nesatisfăcătoare şi atragem atenţia forurilor de specialitate cu destulă seriozitate că situaţia existentă este destul de îngrijorătoare pentru a nu se trece de urgenţă la remedierea ei. Ştim un lucru: că majoritatea atleţilor specializaţi în categoria probelor amintite sînt elemente tinere, cu frumoase posibilităţi fizice şi capabili să obţină rezultate cu mult mai bune decît cele pe care le realizează astăzi. Faptul că ei înregistrează totuşi rezultate modeste se datoreşte pe de o parte comodităţii în antrenament a celor mai mulţi dintre ei, cît şi faptului — o spunem deschis — că le lipseşte un îndrumător, un antrenor bine pregătit şi bun cunoscător al tuturor problemelor legate de aceste specialităţi. Exemplul alergătorilor de semifond şi fond vine să întărească şi să sprijine afirmaţia noastră. Activitatea desfăşurată în ţara noastră de cunoscutul antrenor maghiar Laszlo Hires (acela care l-a ajutat pe Lajos Szentgáli să cucerească titlul de campion european pe 800 m.) a scos din anonimatul în care se zbăteau rezultatele acestor alergători. Cu priceperea sa şi cu înţelegere din partea atleţilor el i-a făcut să obţină rezultate care, cu numai cîţiva ani în urmă, nici nu gîndeam că ar putea fi obţinute şi de atleţii romîni. Şi totuşi, mulţi dintre aceşti atleţi, despre care în mod cu totul greşit se afirmase că sînt lipsiţi de calităţile unor performeri, desfăşurînd o muncă dinamică, susţinută, au reuşit tocmai rezultate valoroase. Ne îndoim că din rîndurile alergătorilor de viteză, ale săritorilor şi aruncătorilor nu se pot găsi tineri care să poată realiza rezultate pe măsura aşteptărilor. Pentru aceasta însă, credem că este neapărată nevoie să se aducă unul sau mai mulţi antrenori de specialitate din Uniunea Sovietică şi din alte ţări, să se organizeze în vacanţe tabere comune pentru schimb de experienţă între atleţii noştri, antrenorii lor şi atleţi şi antrenori din alte ţări şi să se declanşeze o acţiune hotărîtă pentru descoperirea şi îndrumarea celor mai talentaţi tineri către aceste probe.

R. VILARA

O fază spectaculoasă surprinsă de obiectivul fotoreporterului, în cursul unui joc internaţional desfăşurat în R.D. Germană. În clişeu stoperul Müller (Jena) execută o frumoasă „foarfecă" pe spate.
(Foto: FUSSBALL WOCHE)

Marile serbări sportive de la Leipzig

Leipzig, minunatul oraş al tîrgurilor internaţionale, important centru cultural, industrial şi comercial din R.D. Germană, a îmbrăcat în aceste zile de vară frumoase haine sărbătoreşti. Peste două zile încep în localitate marile întreceri de gimnastică şi sport care vor constitui totodată şi cele mai ample competiţii de mase ale tineretului german.

Din toate colţurile ţării, din apus şi răsărit, sosesc în aceste zile la Leipzig zeci şi zeci de mii de tineri pentru a lua parte la manifestaţiile sportive ce se vor desfăşura sub semnul unităţii poporului german, sub semnul dragostei sale de pace şi progres.

Amplu şi variat va fi programul prezentat pe marele stadion construit în mod special pentru aceste memorabile întreceri de gimnastică şi sport. În faţa zecilor de mii de spectatori vor avea loc întreceri în 30 de discipline sportive, scontîndu-se pe participarea a peste 25.000 tineri şi tinere.

În probele de atletism vor concura alături pe pistă atleţi din cele două Germanii şi atletismul nu va fi o excepţie din acest punct de vedere. Un punct de mare atracţie îl constituie de pe acum exerciţiile de gimnastică de masă. Este vorba de mari evoluţii de ansamblu care vor entuziasma spectatorii prin frumuseţea, precizia şi perfecta sincronizare a mişcărilor. Cele zece reprize vor ilustra aspecte din munca şi activitatea de pe stadion a sportivilor germani.

Cu deosebită nerăbdare sînt aşteptate şi întrecerile de fotbal la care îşi dau concursul două echipe de peste hotare: formaţia maghiară Honved Budapesta şi echipa romînă Dinamo Oraşul Stalin. Prin prisma ultimelor rezultate ale reprezentativei şi ale formaţiilor de club din R.D.G. cele două invitate au o misiune dificilă. Corespondentul nostru din R.D.G. ne transmite că opinia publică din R.D.G. a fost plăcut impresionată de excelentul rezultat al dinamoviştilor în ultimul lor meci susţinut: **„Această victorie cu 7—1 în faţa reputatei echipe poloneze Lechia Gdansk vorbeşte de la sine. Cu atît mai bucuroşi vom fi să-i vedem „la lucru" pe dinamovişti care s-au impus ca o echipă de mare prestigiu".**

În cinstea zilei de 23 August

Primele angajamente...

Nu pare deloc curios faptul că fotbaliştii echipei atelierelor C.F.R. „Constantin David" se bucură de aprecierea tovarăşilor lor de muncă. Nu pare neobişnuit deoarece ei şi toţi ceilalţi sportivi ai colectivului au fost şi sînt întotdeauna printre fruntaşi, printre cei ce se străduiesc să dea o producţie de calitate.

În ultima vreme veştile bune au abundat. Colectivul de muncitori al întreprinderii a cîştigat drapelul decernat de Consiliul Central al Sindicatelor şi Ministerul Căilor Ferate, unităţii fruntaşe pe ţară. Colectivul sportiv cu ajutorul sportivilor din secţia de popice au terminat cea de a doua arenă de popice, iar la staţia de radioficare au fost anunţate primele ştiri în legătură cu întrecerea care avea să cuprindă mai apoi toate secţiile atelierelor. Întrecerea pentru cele mai frumoase rezultate în producţie. Telul final al întrecerii: ziua de „23 August", sărbătoarea noastră naţională.

Fotbaliştii au răspuns şi ei cu entuziasm. Cel mai vîrstnic dintre ei este Toma Gheorghe „electricianul". Ca să folosim o expresie a tovarăşilor lui de muncă putem spune că „Toma este stîlpul echipei". Într-adevăr, în ciuda celor peste 30 de ani ai săi, electricianul Toma Gheorghe ţine piept cu succes atacurilor pe care le iniţiază echipa adversă şi nu sînt mulţi centri atacanţi care se pot mîndri că l-au depăşit pe stoperul echipei feroviarilor de la „Constantin David". În producţie Toma Gheorghe este la fel de „vîrstnic". El este aproape cel mai vechi dintre electricieni şi priceperea sa în reparareа maşinilor este mărturisită de însuşi faptul că îi sînt încredinţate cele mai anevoioase dintre lucrări. În întrecerea care a început la atelierele „Constantin David" în cinstea zilei de „23 August", electricianul Toma Gheorghe şi-a manifestat dorinţa să depăşească planul de muncă cu 80 la sută.

Exemplul celui mai vîrstnic a fost urmat de tinerii din echipă. Radu Ion, halful stînga, unul dintre cei mai pricepuţi sudori ai secţiei de vagoane, s-a angajat în faţa colectivului secţiei să dea 50 de procente peste plan. Şi Pană Roman, „mezinul" formaţiei care anul acesta a debutat în prima echipă a atelierelor (a activat în echipa de juniori a colectivului) şi-a propus ca în meseria lui de lăcătuş mecanic să fie printre cei mai buni. Şi pentru ca obiectivul principal în întrecere să fie îndeplinit (s-a angajat să facă economii la reparaţii şi să depăşească planul cu 30 la sută), tînărul sportiv nu va precupeţi eforturile. Astăzi aceste angajamente sînt simple cifre, mîine însă ele vor deveni fapte reale. Şi atunci fotbaliştii vor căpăta o notă bună în plus.

Alex. Coţan, corespondent

INTRECEREA CELOR MICI LA INOT

An de an redacţia ziarului „Scînteia pionierului" organizează în perioada lunilor de vară un interesant concurs de înot rezervat pionierilor din oraşele Bucureşti, Tg. Mureş şi Galaţi. Numărul celor care se înscriu în această frumoasă competiţie sportivă creşte mereu. Dacă în anii trecuţi în taberele de pionieri se mai găseau elevi care se temeau de apă, anul acesta se pare că rezerva lor a dispărut în mare măsură.

Întrecerile se desfăşoară între oraşe şi sînt dotate cu cupa „Scînteia pionierului". Pentru buna organizare şi desfăşurare a concursurilor, organizatorii au făcut împărţiri pe trei categorii după cum urmează: categoria I-a: 9—10 ani, categoria a II-a: 11—12 ani şi categoria a III-a: 13—14 ani. Întrecerile din etapa I-a au început în toate taberele de pionieri în ziua de 25 iulie şi urmează să se termine în 5 august. Pentru etapa a II-a sînt prevăzute următoarele date de desfăşurare: Bucureşti 5—9 august, Tg. Mureş 5 şi 8 august, iar la Galaţi numai ziua de 9 august. Concursul pe ţară (etapa finală) se va organiza în ziua de 12 august la Bucureşti, unde vor participa circa 24 de copii din provincie. Întrecerile vor începe dimineaţa la orele 10 în bazinul de înot din incinta Palatului pionierilor.

Concursul urmează să se desfăşoare pe grupe, ţinîndu-se seama de vîrsta participanţilor. Iată care sînt probele şi categoriile: categoria I-a băieţi: bras şi liber 33 m, categoria a II-a băieţi: bras şi liber 50 m, categoria I-a fete: bras şi liber 33 m, categoria III-a băieţi şi fete: bras şi liber 50 m. Cupa va fi conferită oraşului care va totaliza cele mai multe puncte în clasamentul general al concursului.

Fără îndoială că mulţi dintre aceşti copii vor îndrăgi de acum înainte nataţia şi o vor practica cu multă plăcere. Este de datoria antrenorilor de specialitate din oraşele menţionate mai sus, să urmărească în timpul întrecerilor pe toţi participanţii şi să treacă la selecţionarea acelora care dovedesc calităţi reale pentru acest sport.

Într-o zi de antrenament la bazinul de înot de la Palatul Pionierilor

La 26 septembrie: Dinamo Bucureşti — Galata Serai Istanbul în cadrul „Cupei Campionilor Europei"

După cum am mai anunţat, între conducerile echipelor Dinamo Bucureşti şi Galata Serai (Turcia) au început de mai multă vreme tratative în legătura cu fixarea datelor meciurilor pe care cele două echipe urmează să le dispute în cadrul primului tur al importantei competiţii „Cupa Campionilor Europei". Rezultatul schimbului de corespondenţă care a avut loc a dus la fixarea unui prim termen: jocul de la Bucureşti va avea loc la 26 septembrie. Data celui de al doilea joc va fi fixată ulterior, ea fiind condiţionată de terminarea lucrărilor de reparaţii care se efectuează acum la stadionul Municipal al oraşului Istanbul.

Comportări remarcabile în concursul de călărie de la Constanța

Cînd componenții echipei hipice a C.C.A. părăseau terenul 23 August din Constanța după patru zile de îndîrjite întreceri, cu brațele încărcate de premii și mult rîvnita Cupă Dinamo, fiecare din cei prezenți a încercat un sentiment de admirație și respect, manifestat prin vii aplauze, față de această omogenă echipă.

Dar, constatări la fel de îmbucurătoare ne-a prilejuit și comportarea echipelor Recolta Ploești și Dinamo Ploești precum și a talentatului călăreț Vasile Pinciu de la Victoria București care, împreună cu Virgil Bărbuceanu (C.C.A.) au fost cei mai buni dintre concurenți. Probele la care au luat parte tinerii călăreți de la Recolta Ploești (antrenor Petre Roșca) ne-au arătat că la acest colectiv continuă să se muncească cu seriozitate și multă tragere de inimă, ceea ce va asigura acestei echipe într-un viitor foarte apropiat, rezultate din cele mai bune. Comportarea deosebit de frumoasă a lui P. Roșca și tînărul său elev Andrei Kadar în proba de obstacole categoria semimijlocie, la care ultimul participă pentru prima oară, reușind totuși să se claseze pe locurile 4 și respectiv 5, este un exemplu elocvent.

Călărețul Ion Ioja de la Dinamo Ploești a condus timp de trei zile în clasamentul Cupei datorită punctajului bun obținut prin ocuparea mai multor locuri fruntașe în diferite probe. Alături de el, I. Stuparu și C. Vlad s-au străduit atît cît au putut să reprezinte cît mai frumos colectivul din care fac parte. Toate aceste exemple merită desigur atenția cuvenită din partea asociațiilor respective care vor trebui să vegheze ca lucrurile să nu se oprească aici.

Și acum, ceva despre unele probe. Mai întîi trebuie relevat faptul că în ultimul timp, fiecare dintre organizatori (la Constanța, asociația Dinamo) sînt preocupați de a oferi concurenților posibilitatea să se întreacă pe parcursuri cît mai variate, ajutîndu-i în acest fel la perfecționarea lucrului calului, asigurînd totodată o mai mare spectaculozitate unor probe. Așa a fost cazul cu proba de obstacole categoria ușoară și cea în „zigzag" care au pretins călăreților o perfectă conducere a calului pe parcurs, întoarceri rapide și siguranță în trecerea obstacolelor. Desigur că o asemenea inițiativă merită toate laudele, cu condiția însă ca acest lucru să se facă bine planificat, din timp, și nu așa cum s-a procedat pînă acum cînd, călăreți și cai s-au trezit în fața unor parcursuri cu totul necunoscute lor și bineînțeles nepregătiți! (Exemple: concursul de la București și cel de la Constanța).

N-au lipsit nici duelurile pasionante din acest concurs. Acestea au fost prilejuite în special de lupta dintre V. Bărbuceanu și Oscar Recer în proba de obstacole categoria ușoară, Vasile Pinciu și Oscar Recer în cadrul probei de durată, echipa de ștafetă a C.C.A. și cea a lui Dinamo Ploești și Doina Dumitrașcu și Cristian Topescu în proba de juniori și fete. Desigur însă, că cel mai palpitant a fost duelul dintre maestrul sportului Mihai Timu și călărețul fruntaș Dumitru Velicu în cadrul probei de obstacole categoria grea. Dovedind o revenire de formă, călărețul D. Velicu a reușit să-l întreacă cu calul său (Fildeș), la o apreciabilă diferență de timp pe M. Timu.

OCTAVIAN GINGU

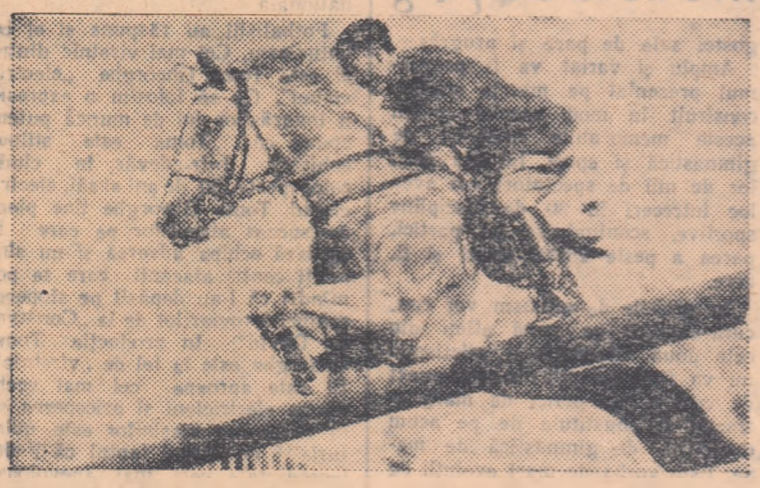

Călărețul Virgil Bărbuceanu a realizat în concursul republican de la Constanța cea mai bună performanță a sa aducînd în dar pentru totdeauna echipei C.C.A. mult disputata Cupă Dinamo.
(Foto: I. MIHAICA)

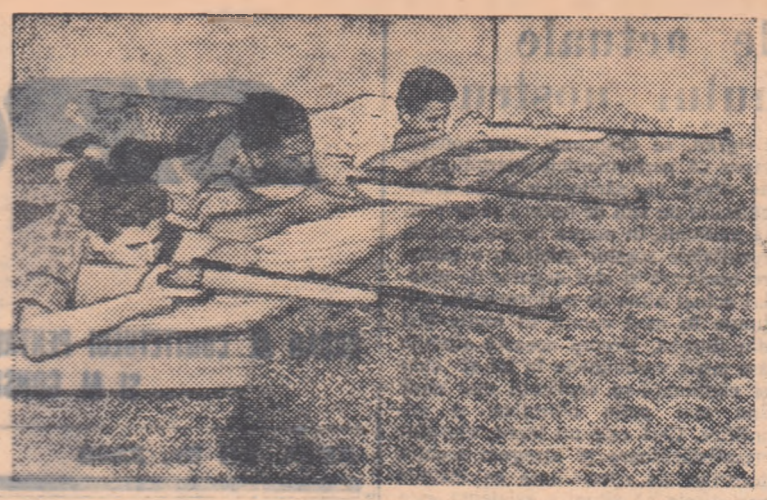

Treceți normele G.M.A. !

Muncitorii de la uzinele de utilaje agricole „Tudor Vladimirescu" iubesc foarte mult sportul. De altfel, ei participă cu succes la numeroase întreceri sportive. Colectivul sportiv pune de asemenea pe prim plan organizarea antrenamentelor pentru trecerea normelor din cadrul complexului sportiv G.M.A., care dezvoltă multilateral tineretul, stimulîndu-i aptitudinile sportive. Pe terenul „Energia Tudor Vladimirescu", din curtea uzinelor, au loc, deseori, numeroase antrenamente G.M.A., în cadrul cărora tot mai mulți muncitori se pregătesc pentru a obține frumoasa insignă care le va răsplăti eforturile.

Clișeul nostru înfățișează trei tineri strungari ai uzinelor, antrenîndu-se la tir, în cadrul unui recent concurs G.M.A care a avut loc pe poligonul colectivului.

(Foto E. KIMAKOVICZ)

Examenul final al fruntașilor tenisului din Capitală a luat sfîrșit...

...dar puțini sînt cei cărora li se cuvin note de trecere !

Terenurile de tenis de la centrul de antrenament nr. 2 din Capitală au cunoscut în ultimele zile o deosebită animație prilejuită de disputarea campionatului de tenis al Capitalei, care a atras numeroși spectatori.

Ei nu au fost însă de loc mulțumiți de calitatea jocului prestat de protagoniști, majoritatea acestora dovedind o insuficientă pregătire fizică și tehnică. Au fost unele întîlniri, ca de pildă semifinala probei de simplu bărbați dintre T. Bădin și Cobzuc, în care, timp de patru ore și jumătate, spectatorii au asistat exclusiv la pasarea mingii.

Lor li se mai pot alătura, cu aceeași apreciere negativă, Marin Vlădu, Angelescu, Chivara, Rakosi, ca și campionul nostru pe 1955, Cornel Zacopceanu. Dintre participante, un joc sub posibilitățile lor au desfășurat Rodica Andriescu, Mariana Niculescu, Mariana Dinopol etc.

Spre deosebire de aceștia, trebuie evidențiat maestrul sportului A. Schmidt, care a prestat un joc de bună calitate. De asemenea, au jucat bine și Eva Stănescu, Lia Doboșiu etc.

Iată rezultatele înregistrate în finale și, deci, care sînt noii campioni ai Capitalei: simplu bărbați: T. Bădin-M. Vlădu 6-1, 3-6, 7-5, 6-4; simplu femei: Eva Stănescu-Eleonora Roșianu 6-1, 6-3; dublu bărbați: Carabulea, Angelescu-Bădin, Schmidt 6-1, 13-11, 6-2; dublu femei: Eva Stănescu, Rodica Andriescu-Eleonora Roșianu, Mariana Dinopol 6-2, 6-0; dublu mixt: Ecaterina Roșianu, Cobzuc-Lia Doboșiu, M. Vlădu 6-1, 6-4.

CRESC... JUNIORII LA LUPTE!

Marea sală a Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș și parcul sportiv Voința au găzduit finalele campionatului republican de juniori la lupte clasice. Concursurile — devenite tradiționale în lumea tinerilor luptători — s-au bucurat de o participare destul de numeroasă, totuși nesatisfăcătoare față de numărul celor înscriși inițial. Cei 104 concurenți care au trecut „examenul cîntarului" au luptat apoi timp de trei zile pentru cinstea de a îmbrăca tricoul de campion la una din cele 10 categorii de greutate. Schimbări prea mari în „ierarhia" acestor tineri nu s-au produs: „vechii" juniori au mai avut încă un cuvînt greu de spus în acest an. Totuși nu se poate spune că au cîștigat prea ușor titlurile. Un alt „contingent" a luptat cu hotărîre, fără a se intimida de numele de acum cunoscute ale cîtorva. În această privință putem cita pe Șitoianu (București) care a învins pe I. Ghincea actualul campion, Șonea (Oradea), Szabo (Sf. Gheorghe), Zimnea (Constanța), I. Pop (Valea lui Mihai), Fogas (Tg. Săcuiesc) și alții. Urmărind lista primilor trei clasați se poate constata nu numai abundența de nume noi în rîndul acestora; mai mult chiar, apar printre ei elemente din centre sătești ca I. Pop, amintit mai sus, Fogas evidențiat în întrecerile de iarnă ale Spartachiadei de iarnă a tineretului, etc. În general, anul acesta concursurile de lupte clasice ale juniorilor au cuprins reprezentanți din 13 regiuni față de 11 regiuni cît au fost anul trecut.

Pozitiv este de asemenea faptul că la Tg. Mureș nivelul tehnic al întrecerilor a fost superior celor anterioare. Astfel, nu numai că au fost întreprinse acțiuni variate — izvorîte din talentul unor concurenți — dar aceste acțiuni au fost realizate ca rezultat al unei pregătiri mai serioase și a unei gîndiri tactice destul de mature. Firește, faptul nu poate fi desprins de nivelul general al sportului luptelor din țara noastră și nici de experiența căpătată de o serie de juniori în întrecerile la care ei au participat alături de seniori.

Colectivul de antrenori prezent la Tg. Mureș a putut desprinde din evoluția acestei mase de tineret concluzia că baza pentru împrospătarea lotului de seniori există, dar că acestor tineri trebuie să li se acorde o foarte mare atenție în primul rînd de către colectivele sportive. De altfel, profitînd de vacanță, cei mai talentați tineri vor fi strînși într-o tabără, unde sub conducerea unor antrenori pricepuți își vor desăvîrși pregătirea, vor putea învăța lucruri noi, folositoare.

În munca cu juniorii s-au evidențiat o serie de antrenori; interesant este însă faptul că antrenorii celor mai multe colective „mari" nu figurează printre aceștia. Printre cei cărora li s-au decernat pe merit diplome pentru munca lor cităm pe I. Staicu (Sinaia), Gyorgy (Tg. Mureș), Pantici (Oradea). Pe drept cuvînt socotim activitatea lor mai fructuoasă decît a multor antrenori cu „pretenție". Dar și lor, ca în general tuturor antrenorilor, le reproșăm faptul că se mulțumesc cu ceea ce le „cade în mînă", că nu încearcă o recrutare mai largă și lasă la o parte, din sfera preocupărilor lor, descoperirea de elemente pentru categoriile mari de greutate. Problema este pe cît de veche pe atît de... actuală și de acută. Dacă la categoriile mici de greutate apar mereu tineri cu reale calități și deci posibilitatea de selecționare este ușoară, la categoria grea de pildă este o criză accentuată de elemente atît ca număr, cît și ca valoare. Față de posibilitățile mereu crescînde de pregătire a tineretului, ținînd seama de faptul că acum tinerilor luptători le sînt larg deschise căile afirmării, trebuie dusă o muncă de zi cu zi, pentru angrenarea unui număr cît mai mare în practicarea sportului luptelor.

Din activitatea comitetului regional C. F. S. Hunedoara

Promovarea metodelor noi, mijloc eficace de îmbunătățire a muncii

Analiza periodică a activității sportive este o metodă eficientă de îmbunătățire a muncii. Pornind de la acest fapt, comitetele regionale C.F.S. și-au planificat în cursul lunii iulie ședințe de analiză. În cadrul acestor ședințe au fost trecute în revistă succesele obținute, au fost adîncite și popularizate metodele bune și — în special — s-a pus un deosebit accent pe analizarea temeinică a lipsurilor semnalate pe parcursul activității din prima jumătate a anului. Datorită contribuției colective a activiștilor, în cadrul discuțiilor purtate s-au găsit căile de eliminare a lipsurilor creîndu-se în același timp premizele unei rodnice activități în perioada care urmează.

În ședința de analiză a comitetului regional C.F.S. Hunedoara a fost scoasă în evidență una dintre metodele care au ajutat efectiv la realizarea obiectivelor propuse: comitetul regional s-a străduit și a realizat atît pe scară regională, cît și în jurul comitetelor raionale, largi active voluntare, ajutoare prețioase în munca de angrenare a tineretului în practicarea sportului, în pregătirea și desfășurarea competițiilor sportive. Activiștii comitetelor raionale și ai comitetului regional le-au îndrumat și activizat sprijinindu-le atunci cînd situația o cerea, stimulîndu-le în momentul în care primele succese au întărit convingerea organelor respective că munca se află pe un făgaș bun. În acest fel, în toate ramurile de sport au fost angrenați oameni dornici să contribuie la progresul și la buna organizare a activității sportive. De asemenea la organizarea comisiilor s-a ținut seamă de faptul că oamenii pricepuți, tehnicienii, sportivii cu experiență pot aduce o contribuție substanțială. Tocmai în această atentă selecționare a membrilor cooptați în comisiile obștești s-a constatat succesul activității acestor organisme sportive. Și ce poate fi mai grăitor decît faptul că, în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului au fost angrenați peste 170.000 de participanți, că numărul membrilor colectivelor sportive a crescut cu peste 5.000 față de anul 1955, că angajamentele la purtătorii insignei G.M.A. au fost depășite cu mult (F.G.M.A. 130 la sută, G.M.A. gradul I 211 la sută, G.M.A. gradul II 114 la sută) iar succesele în organizarea competițiilor sportive au atras deseori comentarii elogioase la adresa acestor active voluntare.

De mare folos pentru buna organizare a activității sportive din regiune a fost și planul minuțios alcătuit, de sprijinire a comitetelor raionale de către comitetul regional C.F.S. Astfel, desele deplasări în raioane, efectuate de tehnicienii și activiștii regiunii, au contribuit la o justă interpretare a regulamentelor competițiilor și a modului în care trebuie lucrat la organizarea întrecerilor sportive. Activiștii cu o pregătire superioară au îndrumat pe tovarășii lor de muncă, indicîndu-le practic, în munca de teren, modul în care se pot obține succese. Ședințele organizate la sediul comitetului regional, cu participarea activiștilor din raioane, s-au transformat în adevărate prilejuri de schimb de experiență, trecîndu-se de la modul birocratic de înregistrare a rapoartelor, la susținerea lor cu date în ceea ce privește felul de a munci și cu explicații asupra cauzelor care au determinat lipsurile. Învățînd unii dela alții, punînd în practică metodele eficace, ridicîndu-și nivelul pregătirii profesionale, activiștii regiunii Hunedoara se pot mîndri astăzi cu multe și importante succese.

Au existat totuși și o serie de lipsuri în activitatea din prima jumătate a anului. Astfel, la sportivi clasificați, angajamentul n-a fost realizat decît în proporție de 60 la sută, iar la competiții sportive în medie cu 95 la sută. De asemenea, s-a constatat că, în întreaga regiune, elementul feminin n-a fost suficient angrenat în desfășurarea activității sportive, iar dintre sporturi, handbalul a rămas în urmă. Cu ajutorul propunerilor făcute, s-a hotărît organizarea de competiții pentru clasificarea sportivilor și alcătuirea unor planuri de activitate pentru antrenori, instructori și profesori de educație fizică. Aceștia vor trebui să muncească cu și mai multă sîrguință la pregătirea tinerilor sportivi, pentru ca, în acest fel, clasificarea sportivă să constituie o problemă permanentă și nu o campanie. În ceea ce privește handbalul, planul prevede organizarea unei competiții pe regiune, rezervată în exclusivitate echipelor de handbal. În susținerea acestei inițiative se va cere și sprijinul I.D.M.S. pentru a furniza cît mai multe materiale sportive necesare bunei desfășurări a antrenamentelor și competițiilor de handbal.

În problema angrenării elementului feminin în activitatea sportivă, comitetul regional și-a propus să ceară sprijinul organizațiilor U.T.M., și al căminelor culturale. Împreună cu ele, comitetul regional — prin activele raionale — va desfășura o largă acțiune de organizare a cît mai multor competiții feminine.

Fără îndoială, pe spațiul restrîns al unui articol nu pot fi cuprinse toate metodele, succesele și lipsurile care au existat în activitatea comitetului regional C.F.S. Hunedoara. Am desprins din cele discutate doar o serie de lucruri care ni s-au părut mai semnificative și care sperăm că vor ajuta și celorlalte comitete C.F.S. în activitatea lor viitoare.

H. NAUM

ELEVI ȘI STUDENȚI

ÎN VACANȚA DE VARA ÎMPRIETENIȚI-VA CU SPORTUL.

Mai aveți o lună de vacanță. Petreceți acest timp în tovărășia celui mai bun prieten al tineretului, sportul.

TRECEȚI NOILE NORME ALE COMPLEXULUI G.M.A.

Ele vă oferă posibilitatea de a practica cele mai iubite sporturi, de a vă căli organismul, de a vă bucura de binefacerile mișcării în aer liber.

După campionatul mondial feminin de handbal

ÎNSEMNĂRILE UNUI ANTRENOR (I)

Istoria activității internaționale a handbalului feminin din țara noastră e scurtă. Dacă vom socoti numai anii în care s-au desfășurat întîlniri internaționale, vom constata cu surprindere că anul 1956 este doar al patrulea în care reprezentativa feminină a țării noastre susține partide internaționale.

Activitatea internațională feminină la handbal a fost inaugurată în anul 1949, printr-un joc nedificator și izolat, care nu poate fi considerat, astfel, un punct de plecare. De aceea, adevăratele începuturi ale activității internaționale în handbalul nostru feminin trebuiesc socotite a fi cele din 1953. În acel an, în preajma Festivalului organizat la noi în țară, un grup de tehnicieni au selecționat cu multă atenție, dar într-un scurt interval de timp, un număr de peste 30 de jucătoare, din care, mai tîrziu, a fost selecționată echipa noastră reprezentativă. Vom sublinia un amănunt foarte important, și anume, că 90 la sută dintre componentele actuale ale echipei campioane mondiale au făcut parte din cele peste 30 de jucătoare selecționate atunci.

Începînd de la acea dată, echipa reprezentativă feminină de handbal a țării noastre a pornit pe drumul afirmării internaționale și cu prilejul Festivalului de la Varșovia (1955), a reușit — cucerind primul loc — să se afirme ca una dintre cele mai bune echipe din lume. După turneul de la Varșovia, presa occidentală nu a mai putut trece sub tăcere faptul că în handbalul feminin a apărut o nouă forță: echipa R. P. Romîne. Printre rîndurile gazetelor de specialitate, apărute în Germania în toamna anului 1955, se putea citi teama specialiștilor străini, care vedeau că balanța înclină serios spre țările de democrație populară, dintre care Ungaria și România se anunțau a fi mari favorite la viitoarele campionate mondiale. Este cazul să menționăm aci că ecoul victoriei echipei noastre la Varșovia a avut o influență directă asupra activității de pregătire a echipelor occidentale. Atît de serios li se părea tehnicienilor de acolo „pericolul" prezentat de echipele României și Ungariei, încît în Germania și Austria au fost organizate foarte multe jocuri de pregătire, antrenamente și tabere de pregătire în comun pentru ca „startul" campionatelor mondiale să găsească echipele cu o pregătire excepțională.

Țara noastră nu a participat la ediția anterioară a campionatului mondial și din această cauză ea nu a fost calificată direct în finală. Sorții au decis ca noi să jucăm un singur joc eliminatoriu: cu echipa reprezentativă a R. P. Polone, chiar în Polonia. Trebuie să mărturisim că am fost în mare măsură dezamăgiți de această arbitrară hotărîre a F.I.H. care ne dezavantaja net. Dar, deși condusă în min. 8 al jocului cu 2—0, echipa noastră a reușit să cîștige și să se califice. După acest meci, echipa a căpătat o și mai mare încredere în forțele proprii, iar scurtul răgaz de pregătire care ne-a mai rămas pînă la disputarea turneului final l-am folosit pentru a corecta lipsurile sesizate în turneul din R. P. Polonă și R. P. Ungară.

În R. F. Germană echipa a sosit din timp, cu patru zile înainte de primul joc, fapt care ne-a permis să facem un bun antrenament și în general să ne acomodăm cu condițiile climatice specifice văii sudice a Rinului, locul de desfășurare a campionatelor mondiale feminine. Edenkoben, unde am fost găzduiți împreună cu echipele Franței și Austriei, este o mică localitate (5—6.000 de locuitori), așezată într-o regiune pitorească a văii Rinului, la cîțiva kilometri de granița franceză. În cinda... dimensiunilor sale modeste, orășelul este extrem de cunoscut, fiind așezat pe așa-numita „Weinstrasse am Rhein", adică „strada vinului de pe Rin". „Strada" este compusă din minunatele văi care înconjoară din toate părțile cursul fluviului și este renumită pentru vinurile de Rin apreciate în lumea întreagă.

La Edenkoben și pe toată valea sudică a Rinului a început să se vorbească și despre altceva decît despre stropitul și îngrijitul viței de vie. Ziarele locale au făcut loc în coloanele lor unor ample comentarii asupra campionatelor mondiale feminine de handbal. Despre echipa țării noastre s-a scris destul de mult. În unanimitate, ziarele ne-au recunoscut valoarea și au subliniat rezultatele bune obținute de noi anul trecut, accentuînd că punctul forte al echipei este pregătirea fizică și tinerețea jucătoarelor.

Ziua primului joc ne-a provocat, se-nțelege, multe emoții. În primul rînd, drumul cu mașina de la Edenkoben și pînă la Karlsruhe a fost destul de dificil. Apoi programul festiv era aranjat în așa fel încît nu ne-a rămas decît foarte puțin timp pentru încălzire, mai precis, numai 5 minute, și, pînă să alegem ce să executăm mai întîi, ne-am dat seama că minutele au trecut și că, de fapt, n-am făcut nimic. Despre primul joc, cu reprezentativa Austriei, s-a scris suficient; nu vom adăuga decît un singur amănunt: superioritatea noastră a fost mult mai evidentă decît a arătat-o scorul de 3—1. Numeroasele ocazii ratate de echipa noastră ne-au îngrijorat în mod deosebit pe noi, antrenorii.

Doar cîteva minute au trecut din clipa în care arbitrul suedez a fluierat sfîrșitul meciului final al campionatului mondial feminin, de handbal dintre reprezentativele R. P. Romîne și R. F. Germane. Jucătoarele germane felicită pe învingătoare, pentru valoarea jocului prestat, pentru titlul de campioane mondiale cîștigat pe merit.

După o zi de repaus, al doilea joc, cu Franța. Meciul s-a desfășurat la Mannheim, oraș așezat la aproximativ 60 km. de Edenkoben. Echipa Franței, pentru a evita o înfrîngere la scor, a apelat la o soluție clasică, și anume, aceea de a ține mingea. Planul său tactic era cît pe aci să-i reușească, deoarece, cu puțin timp înainte de terminarea jocului, scorul era 2—2, iar jucătoarele franceze țineau „cu dinții" mingea. O serie de schimbări făcute la timp au temperat „valul" de acțiuni individuale cu totul nejustificate ale jucătoarelor noastre și echipa a început să meargă mai bine. De aci înainte, golurile „cad" aproape din minut în minut și numai fluierul final oprește „ploaia" de puncte pe care ar fi primit-o o echipă franceză, complet paralizată de iureșul jucătoarelor noastre.

Cu aceste două victorii, echipa noastră s-a calificat pentru jocul final, care avea să se dispute la Frankfurt pe Main. Pentru desemnarea celuilalt finalist, la Offenbach s-au întîlnit echipele Germaniei și Ungariei. Deși la începutul reprizei a doua jucătoarele maghiare conduceau cu 4—2, ele au comis grava eroare de a încerca să țină mingea timp de 19 minute. Bineînțeles că aceasta nu le-a fost cu putință și, puternic încurajată de public, formația germană a reușit să înscrie de două ori. Meciul s-a terminat la egalitate pentru jocul final calificîndu-se echipa germană.

În tabăra noastră, la Edenkoben, echipa a așteptat cu încredere finala. În joia dinaintea meciului am făcut în orașul Landau, un antrenament în cadrul căruia am pus accentul în special pe aruncările la poartă. Timp de o oră jucătoarele noastre și-au pus la punct atacul împotriva unei triple zone, așa cum văzusem că face echipa germană. Apărătoarele au lucrat și ele serios, în deosebi pentru perfecționarea și întărirea zidului, cunoscînd că Inge Walter, centrul atacant advers, este foarte eficace.

Antrenamentul a fost urmărit cu mult interes de o serie de specialiști și reporteri germani. Irina Nagy, portarul echipei noastre, suferind de pe urma unei întinderi musculare nu se antrena. Gazetarii s-au interesat insistent de starea sa, fiecare dorind să afle dacă duminică ea va apăra, sau nu, poarta echipei noastre.

Pentru a doua zi, organizatorii ne pregătiseră o surpriză: toți participanții la campionatul mondial feminin de handbal erau invitați la o excursie pe valea mijlocie a Rinului. Ne-am gîndit, desigur, în primul rînd la oboseală, ceea ce se înțelege că reprezenta o temere serioasă. Trebuie să spun însă că pentru oboseala acelei excursii am fost răsplătiți din belșug. Timp de o oră și jumătate, cît a durat călătoria cu vaporul, privirile noastre au fost fermecate de locuri nespus de frumoase. Pe această porțiune, Rinul se strecoară printre munți și dealuri pline de verdeață. Vița de vie, care însoțește Rinul pe aproape toată valea lui, se cațără pînă sus spre coamele munților, unde încep păduri nesfîrșite, în care verdele de toate nuanțele domină cenușiul colților de stîncă. Din loc în loc și aproape pe fiecare colină cetățile medievale se țin lanț.

Seara, tîrziu, după un drum obositor cu mașina, ne întoarcem la Edenkoben iar a doua zi, sîmbătă, ne îndreptăm spre Frankfurt pe Main. Sosim la timp, pentru ca după-amiază să mai putem face un antrenament de acomodare. Antrenamentul arată că jucătoarele noastre sînt în formă. Ele glumesc, sînt optimiste, așteaptă cu încredere meciul de a doua zi.

În noaptea aceea, așa după cum lesne vă închipuiți, nimeni n-a putut dormi bine. Toți aveau emoții și cu cît se apropia ora jocului deveneau mai nervoși...

Despre meciul final este greu să scrii lucruri esențiale. S-ar putea scrie poate un roman, dar în nici un caz niște „reveniri", așa cum se obișnuiește după fiecare întîlnire mai importantă. Pentru public a fost un spectacol sportiv de neuitat. Mulți spuneau că nu au văzut niciodată un asemenea joc de handbal, iar unii afirmau că nu puteau crede că handbalul este așa de frumos.

Cu excepția primului gol, scorul ne-a fost tot timpul favorabil. În repriza a doua însă, spre sfîrșit, avalanșa de goluri ce se pornise din ambele părți putea să ne aducă o surpriză.

O remarcă interesantă: Lucia Dobre, autoarea ultimelor două goluri, a jucat numai 4 din ultimele 12 minute. De pe banca de schimb, ea a intrat direct în atac și a marcat, pentru ca apoi să fie imediat schimbată. Din nou a intrat și a marcat, apoi iar a fost schimbată.

Victoria noastră a fost îndîscutabilă, iar publicul a recunoscut superioritatea reprezentativei romîne prin furtunoasele aclamații de la sfîrșitul partidei. A fost un moment pe care nici unul dintre noi nu-l va putea uita curînd.

CONSTANTIN POPESCU
din colectivul de antrenori al echipei reprezentative feminine de handbal a R. P. R.

O poveste în care e vorba de mai multe... drumuri

Cei din Cisnădie nu au ocazia să vadă în fiecare zi o mare competiție sportivă. E lesne, deci, de închipuit, vîlva pe care a produs-o în rîndurile tineretului din acest orășel, vestea că una din etapele competiției cicliste „Cursa Munților" va străbate și localitatea lor. Pentru prima oară, sportivii din Cisnădie aveau plăcerea și cinstea să-i vadă pedalînd de zor pe străzile orășelului lor, pe cîțiva dintre cei mai buni cicliști ai țării, C. Dumitrescu, Ion Vasile, Șt. Poreceanu și alții, ale căror isprăvi în cursele de peste hotare, le urmăriseră, de altfel ori, cu emoție, în coloanele „Sportului popular"...

Întreg orășelul era preocupat de acest eveniment. În primul rînd a luat ființă un comitet local de organizare. Pe de altă parte, muncitorii textiliști din acest orășel, vestit prin frumusețea covoarelor ce se lucrează acolo, au confecționat cu dragoste și migală covoare, carpete și alte țesături, mă rog, daruri frumoase destinate celor mai buni alergători. Cînd a fost data cu pricina, nici nu se luminase bine de zi și cei din comitetul de organizare, ajutați de alți cetățeni inimoși, puseseră totul la punct. Se marcase traseul prin oraș, se întinseseră frînghii pe marginea trotuarelor pentru asigurarea ordinei și se fixase locul de unde oficialitățile orașului aveau să întîmpine trecerea caravanei cicliste. Între timp, pe străzi se strînseseră aproape 3.000 de oameni. În mijlocul lor puteai vedea — după cum ne informează corespondentul nostru C. Crețu — numeroși pionieri, care culeseseră flori de cîmp și făcuseră buchete pe care se pregăteau să le azvîrle în calea cicliștilor...

Și iată și ora 11, ora la care trebuiau să treacă alergătorii. În acel moment răsună o trompetă. Vin cicliștii? s-au întrebat cei de față. Nu prea era de crezut. Sosirea lor urma să fie anunțată prin fluierul milițienilor. Atunci, ce să fie? În cîteva clipe, spectatorii s-au lămurit: „strîngeți frînghiile, că s-a contramandat cursa".

O tăcere grea s-a așternut peste piața și străzile orașului. Apoi, lumea s-a împrăștiat murmurînd.

De ce nu veniseră cicliștii? Cică drumul n-ar fi prea bun. Tot ce se poate. Dar oare organizatorii aflaseră acest lucru abia atunci, în ziua concursului? Nu era mai logic să fi studiat cu mai multă atențiune traseul și să nu pună... pe jăratec pe inimoșii sportivi din Cisnădie?

Față de superficialitatea de care a dat dovadă comisia de alegere a traseului, în frunte cu N. Chicomban, ne spunem și noi părerea prin următoarea epigramă:

Drumu-acela nu e bun!
(Da, sîntem de-acord și noi)
Dar e mult mai prost, vă spun,
Cel pe care... mergeți voi!

UN CAMPIONAT ORIGINAL

Deobicei, „suporterii" trec prin toate emoțiile din lume cînd joacă echipa lor favorită. Oricît de puternică ar fi ea și oricît de slabi ar părea adversarii, într-o întrecere sportivă în care își spun cuvîntul atîtia factori — condiția fizică, tehnica, voința de luptă etc. etc. — nu se știe niciodată, vorba ceea, ...de unde sare iepurele.

Noi cunoaștem însă niște suporteri, pe care îi... lasă rece meciurile echipei lor favorite, chiar dacă aceste meciuri sînt programate în deplasare. Ei știu precis că echipa lor cîștigă.

Vreți să știți cine este această echipă care nu dă nici un fel de... probleme suporterilor ei? Vă spunem imediat. Este echipa muncitorilor de la Industria sîrmei din Cîmpia Turzii — Energia Cîmpia Turzii — care participă la campionatul de handbal al regiunii Cluj. „Participă" e un fel de a vorbi, fiindcă de fapt această echipă obține de la un timp victorii după victorii, fără a trăi emoțiile și încordarea luptei sportive, adversarii dînd bir cu fugiții.

La începutul returului, de bine de rău, a mai fost vorba de un meci. Ne referim la meciul de la Cluj, cu echipa Constructorul din acest oraș. Cum însă la pauză, rezultatul era de 15—0 în favoarea formației din Cîmpia Turzii, antrenorul echipei Constructorul, Ervin Feherbani, și-a sfătuit jucătorii ca să nu mai reia meciul după pauză, pentru ca scorul să nu ia proporții și mai mari.

La 1 iulie a fost așteptată la Cîmpia Turzii echipa Recolta din Gherla. Din motive mai mult sau mai puțin obiective, adversarii nu s-au prezentat.

La 8 iulie, Energia Cîmpia Turzii s-a deplasat la Aiud pentru a întîlni echipa Dinamo. Și acolo a fost un fel de... „veni, vidi, vici", fiindcă echipa locală... dispăruse.

O săptămînă mai tîrziu, metalurgiștii luau drumul Clujului, unde aveau meci cu Dinamo-Cluj. Dar... ia pe Dinamo de unde nu-i.

După alte șapte zile, de data aceasta în calitate de gazde, cei din Cîmpia Turzii au așteptat vizita echipei Energia din Ocna Mureșului. Dar, după cum ne informează corespondentul nostru voluntar Gerard Pick, „musafirii" n-au venit.

În asemenea condițiuni, înțelegeți de ce suporterii echipei Energia-Cîmpia Turzii sînt atît de liniștiți cînd echipa lor are de susținut vreun meci...

Nu credem însă că și comisia regională de handbal din Cluj are dreptul să stea tot atît de... liniștită, cînd o serie de echipe privesc cu atîta neseriozitate o competiție oficială la care, chipurile, concurează și ele!

JACK BERARIU
EMIL IENCEC

La 3 august, în Cheile Bicazului: campionatul de cățărare pe stînci

Pitoreasca regiune a Cheilor Bicazului va găzdui începînd de la 3 august și pînă la 12 august campionatul republican de cățărare pe stînci la care vor lua parte cei mai buni alpiniști și alpiniste din țara noastră. Dintre protagoniști notăm pe maestrul sportului Aurel Irîmia, alpiniștii fruntași Tudor Hurbean, Welkens Roland, Alexandru Floricioiu și alții, alpinistele Nina Vasiliu, campioană pe 1955, Rodica Drăgușanu, etc.

Concursul pentru băieți se va ține pe trei trasee de la gradul IV A în sus și vor fi complet necunoscute cățărătorilor. Echipele vor fi formate din cinci persoane. În escaladă, ei vor merge în corzi de trei, cu schimbarea obligatorie a capului de coardă la fiecare traseu. Probele pentru fete se vor ține pe două trasee iar echipa va fi compusă din trei persoane.

Fără o tehnică corectă, înotătorii noștri nu vor putea progresa

S-a dat startul în proba de 100 m. liber fete

Intîlnirea de natație dintre reprezentativele de tineret ale R.P. Romîne și R.P. Ungare este un fapt consumat. Concurenții și antrenorii păstrează și folosesc învățămintele prilejuite de întreceri și fără îndoială că aceasta se va vedea în pregătirile ce vor urma. Spectatorii mai sînt încă impresionați de desfășurarea unora din probe și desigur nu vor uita multă vreme cele văzute și care i-au încîntat în cele două zile de concurs. Tehnicienii și statisticienii au centralizat rezultatele care, ca întotdeauna, constituie cel mai concret mijloc de analiză a valorii performanțelor, cel mai bun criteriu de constatare a progresului sau regresului.

Subliniem de la început că nu vom face aci o analiză referitoare la valoarea actuală a înotului din țara vecină, care are o tradiție bine cunoscută și al cărui nivel este mult superior înotului din țara noastră. Pe baza rezultatelor obținute de reprezentativele de tineret ale celor două țări urmărim să dăm însă o imagine a perspectivelor pe care le au înotătorii din țara noastră și în special să încercăm să vedem posibilitățile lor.

Vom ține seama că s-au întrecut în general înotători tineri, care au avut la dispoziție pentru pregătire o perioadă de timp aproximativ asemănătoare.

Și, ca să stabilim punctele de comparație ale acestei întîlniri, am întocmit clasamentele neoficiale ale întrecerilor de înot, clasamente care constituie o oglindă cît se poate de fidelă a valorii înotătorilor de frunte din țara noastră. La băieți reprezentanții noștri au realizat 60 de puncte, față de 47 obținute de oaspeți (am acordat punctajul 5—3—2—1 la probele individuale și 10—5 la ștafete), fapt care subliniază o constatare mai veche și anume că băieții sînt pe un drum bun, în special la unele procedee tehnice. Punctajul general la fete este și el elocvent: 55—30 pentru înotătoarele maghiare, oglindind fidel ritmul foarte lent în care se progresează în acest sector al natației noastre.

In înotul feminin avem un singur element care ne poate reprezenta cu cinste: Maria Both care pe lîngă faptul că este înzestrată cu calități fizice remarcabile, a lucrat cu sîrguință, și-a însușit în mare măsură tehnica necesară unei probe foarte pretențioase și a realizat un real salt valoric, concretizat într-o cifră care reprezintă ceva în ierarhia performanțelor mondiale: 1.16.6 pe 100 m. spate în bazin de 50 de metri! Și, ca să ne facem o imagine mai clară, prezentăm cele mai bune timpuri înregistrate pe această distanță în bazin de 50 m. de la 1 mai 1955: Eva Pajor (R. P. Ungară) 1.13.6, Jopie van Alphen (Olanda) 1.14.4, Helga Schmidt (R.D. Germană) 1.14.6, Judy Grinham (Anglia) 1.14.7, Joke de Korte (Olanda) 1.15.0, Gertje Wielema (Olanda) 1.15.2, Marie Hélène André (Franța) 1.15.3, Margaret Edward (Anglia) 1.15.4, Carin Cone (S.U.A.) 1.15.6, Joan Harrison (Africa de Sud) 1.16.1, Anelise Schneider (R.D. Germană) 1.16.4, Maria Both (R. P. Romînă) 1.16.6.

In afara Mariei Both, care prin tinerețea, calitățile și munca depusă are mari perspective de progres, toate celelalte înotătoare care ne-au reprezentat sîmbătă și duminică au dovedit — ca și în alte ocazii — că sînt încă departe de a fi capabile să obțină performanțe bune. Aceasta pentru că, deși ele urmează un program de antrenament destul de sever, în care se pune mult accent pe dezvoltarea rezistenței, nu au însușite elemente esențiale: tehnica diferitelor procedee tehnice în probele la care sînt „specialiste". La liber, Margareta Wittgenstein continuă să „lupte" cu apa, la

Maria Both

bras Gabriela Mangezius nu are suficientă alunecare pentru că înoată „scufundat" și fără excepție înotătoarele sînt cu totul străine de întoarcerile economice.

Greșelile lor au ieșit și mai mult în evidență deoarece am avut în față pe tinerele dar excelentele reprezentante ale natației maghiare, care ne-au impresionat prin ușurința în alunecare, prin întoarcerile rapide, starturile corecte, elemente care duc și la înregistrarea unor performanțe cu adevărat valoroase. Antrenorii și înotătoarele din țara noastră pot învăța și aplica modul în care înoată Zsuzsa Ordögh, Boros, Bacs, Takacs, etc. Elemente tinere ca Ingrid Rothe, Astrid Wächter, Margareta Wittgenstein, Inge Graeff, au mari posibilități de progres, cu condiția însă ca antrenorii lor să le dea cea mai potrivită îndrumare, iar ele să lucreze cu toată seriozitatea.

La băieți am cucerit locul întîi în cinci din cele nouă probe, iar în patru dintre ele concurenții noștri au venit pe locurile 1—2.

Cucerirea victoriilor în majoritatea probelor este departe însă de a ne produce o adevărată satisfacție, deoarece, cu excepția probelor de 100 și 200 m. bras (în care Mitrofan și Heitz au înregistrat timpuri mulțumitoare), reprezentanții țării noastre au obținut timpuri slabe ca valoare reală. Alexandru Popescu, de pildă, înotase cu o lună în urmă, 200 m. fluture în 2.33.0, pentru ca acum, în loc să „meargă" mai bine, să adauge cinci secunde și două zecimi performanței anterioare. Este adevărat că în ultima vreme a avut de susținut examene, dar priceperea antrenorului și conștiinciozitatea lui ar fi trebuit să-l mențină măcar la acea performanță.

Un capitol special se cuvine să acordăm înotătorilor la procedeul spate, care au ridicat din nou o problemă mult dezbătută dar care s-a dovedit departe de a fi soluționată. Să ne amintim numai de desfășurarea ștafetei de 4 x 100 m. mixt, în care Măndoiu, campionul și recordmanul țării, a terminat cei 100 de metri penibil, la o distanță apreciabilă de concurentul maghiar Miklos. Deși are suficiente calități fizice Măndoiu continuă să obțină rezultate slabe, deoarece folosește o tehnică rudimentară. El înoată „șezînd", ceea ce îi îngreunează în mod evident înaintarea în apă și îl împiedică să lucreze eficace cu brațele. Este cazul ca membrii colegiului de antrenori să ia măsuri grabnice și precise pentru a soluționa — în sfîrșit —, problema înotului pe spate.

Nu vrem să încheiem înainte de a aminti de un element care a contribuit din plin la reușita acestor întreceri. Ne referim la modul în care a fost organizată întîlnirea, sub toate aspectele. Nu putem decît să felicităm pe organizatori pentru variata alcătuire a programului, pentru respectarea lui și pentru modul fericit în care a reușit să informeze publicul spectator prin programe complete și anunțarea precisă la microfon a programului și a rezultatelor.

GH. NICOLAESCU
D. STĂNCULESCU

SÎNT MULTE DE SPUS DUPĂ ULTIMA CURSĂ CICLISTĂ DE FOND...

Numai 220 de metri au lipsit duminică la Orașul Stalin, ca media regulamentară (37 km) să fie atinsă, iar titlul de campion republican — atît de rîvnit — să fie atribuit. Lucrul pare surprinzător, cu atît mai mult cu cît la punctul de întoarcere, km. 100, cercetîndu-ne cronometrele, am constatat că se stabilise o medie orară de aproape 39 km. Pînă la acest punct, alergarea fusese foarte spectaculoasă, marcată de felurite acțiuni, ruperi, evadări, una mai interesantă decît alta. Mult timp și după punctul de întoarcere, media orară nu mai constituia o problemă. Ritmul nu scăzuse, în ciuda căldurii care pe anumite porțiuni punea greu la încercare rezistența cicliștilor. Poreceanu ne-a scutit de asemenea multă vreme de griji, animînd perseverent alergarea, iar D. Tupa s-a „repezit" în frunte la km. 150, tocmai în momentul cînd plutonul părea decis să treacă la o perioadă de acalmie... Atacul său impetuos a semănat panică și, unul după altul, cicliștii l-au luat urma... La 10 km. de sosire, media de 38 km. mai stătea încă pe picioare. Dar de aici, ea a coborît vertiginos. Acest lucru se datorește exclusiv celor nouă alergători din grupul fruntaș, care, știindu-se separați de grosul plutonului cu un avans comod, n-au mai forțat, așteptînd resemnați sprintul final, pentru care își conservau toate forțele.

Ca să ilustrăm această situație nu vom da decît un singur exemplu: G. Moiceanu—ca de obicei—a spart în apropierea sosirii (la 3 km). El a reparat și a pornit ca furtuna după plutonul fruntaș care mergea în alură de „promenadă". Moiceanu i-ar fi ajuns pe cei opt alergători, dacă inscripția de pe șosea — 500 metri pînă la sosire — nu i-ar fi trezit din apatie pe cicliștii din frunte. Ei au început sprintul și Moiceanu a sosit la 22 de secunde!

Mai interesant este faptul că la nerealizarea standardului impus de regulament și-au dat o largă contribuție aranjamentele „tactice" și „manevrele" antrenorilor. Cînd Tupa a „fugit" și C. Dumitrescu împreună cu Moiceanu au plecat și ei din pluton, antrenorul lotului (M. Niculescu) a căutat să favorizeze această evadare în trei. El s-a izbit de opoziția antrenorului dinamovist N. Voicu care, din motive lesne de înțeles, ținea să aibă în plutonul fruntaș cît mai mulți dinamoviști. In consecință, N. Maxim — care stătuse „lipit" de roata lui C. Dumitrescu — a fost trimis pe urmele fugarilor și odată cu el și-au mai luat sborul Poreceanu și tînărul Aiham Ali. Prezența lui Maxim în primul grup și-a făcut efectul scontat. Ritmul pedalajului a scăzut, astfel că după cinci km. s-a observat o nouă „invazie" de dinamoviști în plutonul din frunte: Șelaru, Schuster, Gherman, Datcu și Voinescu. Scopul acțiunii fusese atins, dar în vremea aceasta, media orară scăzuse considerabil.

Astfel, eforturile depuse de P. Gane, L. Zanoni, Călin Tudose (pe prima parte a cursei) și de Tupa, Poreceanu, Moiceanu, C. Dumitrescu, I. Constantinescu, Șelaru (în partea a doua) au fost irosite în vînt. E în orice caz regretabil ca atîta energie consumată de alergători în acțiuni epuizante să fie cheltuită zadarnic pentru a face jocul planurilor tactice concepute „ad hoc" de antrenori.

In orice caz, separat de aceste acțiuni tactice care au avut o însemnată contribuție la nerealizarea mediei orare, alergătorii au dovedit multă vervă și o bună pregătire. Componenții lotului au arătat clar că n-au pierdut timpul în zadar în ultima vreme, că se află la punct cu condiția fizică și pot susține un ritm de pedalaj destul de ridicat. I. Vasile și L. Zanoni au pierdut minute prețioase cu „panele" lor și li s-a recomandat să nu mai forțeze.

Aceasta reprezintă, după părerea noastră, o greșeală.

Cicliștii noștri trebuie învățați să nu se lase pradă descurajării atunci cînd au de luptat cu defecțiunile ci să arunce în luptă toate rezervele de energie pentru recuperarea terenului pierdut. Exemplul de dîrzenie al lui Moiceanu spune mult, în această privință. Deși abia restabilit, după o inactivitate de două săptămîni, el și-a apărat titlul cu dîrzenie tot timpul cursei.

De asemenea, credem că se greșește cînd antrenorii solicită în caz de nevoie, numai sprijinul lui C. Dumitrescu la „trenă". In interesul echipei — acum cînd ne mai despart puține zile pînă la „Turul Europei" — trebuie să dispară (și pentru totdeauna!) „divergențele" dintre N. Maxim și C. Dumitrescu.

G. MIHALACHE

Boxerii noștri au pornit pe un drum bun

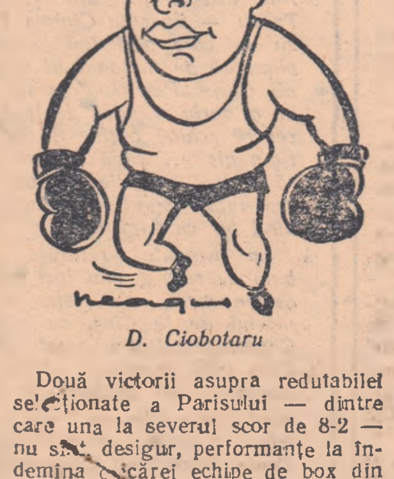

D. Ciobotaru

Două victorii asupra redutabilei selecționate a Parisului — dintre care una la severul scor de 8-2 — nu sînt, desigur, performanțe la îndemîna oricărei echipe de box din Europa! Valabilitatea acestei afirmații este atestată în mod deosebit de convingător de cele 62 victorii repurtate de pugiliștii de pe malurile Senei în cele 72 de întîlniri internaționale susținute în ultimii ani. Și, fără îndoială, nu este puțin lucru să constatăm că ceea ce au reușit pugiliștii noștri pe ringurile de la București și Timișoara (precum și anul trecut, la Paris) n-au izbutit să realizeze decît puternicele reprezentative ale Londrei, Berlinului occidental și Romei!

Privind cele două întîlniri nu atît prin prizma rezultatelor strict cifrice, cît — mai ales — din punctul de vedere al comportării în ring a boxerilor noștri, putem trage concluzii îmbucurătoare într-adevăr, de astă dată, spre deosebire de trecutul nu prea îndepărtat, pugiliștii noștri s-au priceput să îmbine buna lor pregătire fizică cu o pregătire corespunzătoare pe plan tehnic și tactic, ridicîndu-se în general la o bună valoare. Lucrul acesta a fost de altfel remarcat și de oaspeți. Robert Vaisberg, care este considerat „arbitrul nr. 1" al A.I.B.A. pentru Melbourne, ne-a declarat cu competența sa recunoscută: „I-am văzut de mai multe ori în ultimii ani pe boxerii romîni și este în afară de orice îndoială că au progresat mult. Mi-am întărit cu acest prilej convingerea că o tehnică avansată și o tactică bună, grefate pe calitățile naturale excelente ale boxerilor romîni, ar putea face din reprezentanții dvs. elemente de prima mînă în boxul amator mondial". Antrenorul Ernest Grant, arbitrul suedez Thornton Larssen și dl. Raymond Fontaine, conducătorul lotului parizian, ne-au făcut declarații analoage. Rezultă din acestea că ne aflăm cu siguranță pe un drum bun și că trebuie să-l continuăm. Bine înțeles, un merit însemnat revine colectivului de antrenori (antrenor șef Ion Popa), care a reușit să imprime lotului o disciplină corespunzătoare, să creieze o atmosferă propice unei pregătiri temeinice. Avem deci tot dreptul să sperăm că apropiata întîlnire cu reprezentativa Italiei (în septembrie, la București) și — în deosebi — Jocurile Olimpice nu ne vor dezminți afirmațiile bune făcute la adresa boxerilor noștri.

O caracteristică generală a celor care ne-au reprezentat la București și Timișoara a fost dorința fermă de a obține victoria. Unii boxeri, aflați în formă foarte bună (Dumitrescu, Negrea, Linca, Ciobotaru, D. Gheorghiu) sau la valoarea normală (Dobrescu, Șchiopu, Fiat, Mariuțan, Stoian, Tiță, Șerbu) au găsit cu mai multă ușurință calea spre succes. Alții, în schimb, greșind de cele mai multe ori din punct de vedere tactic (C. Gheorghiu, Ghețu Velicu) au trebuit să părăsească învinși treptele ringului. Au fost însă și cazuri de nedreptate flagrantă în acordarea unor decizii. De pildă, Jean Serge Cadot a fost creditat cu două victorii injuste asupra lui Cișmaș și Văcaru, după cum nici Pavilla nu poate fi considerat, pe drept, învingător asupra lui Dragnea.

Ce a reliefat în mod deosebit aceste întîlniri? Pe deoparte, revenirea în formă a lui Ciobotaru și Dobrescu, îmbunătățirea pregătirii tehnice a lui Linca (în special în aprecierea distanței), creșterea sensibilă a tinerilor D. Gheorghiu și Mariuțan, precum și lăudabila tendință a lui Dumitrescu de a ataca mai mult. Pe de altă parte, s-au consemnat din nou cîteva greșeli care persistă: C. Gheorghiu și Cișmaș neglijează încă apărarea, Demeter nu poate menține un „tempo" uniform, Mariuțan n-are resurse pentru toate reprizele, iar Ghețu se bazează prea mult pe forța sa respectabilă.

Ghețu Velicu

Nu ne îndoim că după vacanța pe care componenții lotului și-o vor petrece pe litoral, lacunele manifestate vor fi îndepărtate în cadrul antrenamentelor, astfel ca întrecerea cu „Squadra Azzura" să-i găsească în plenitudinea mijloacelor.

MARIUS GODEANU

In tabără la Rîmnicu Vîlcea, printre „speranțele" fotbalului nostru...

Pe stadionul din „Zăvoi", frumosul parc din Rîmnicu Vîlcea, domnește aceeași animație cu care iubitorii de fotbal din acest oraș s-au obișnuit de la 1 iulie.

Fac antrenament juniorii din tabăra națională.

Intr-o parte a terenului, o grupă de tineri fotbaliști ascultă atenți explicațiile antrenorului lor Ștefan Nagy. Acesta le arată cum se face o fentă. Pe rînd, juniorii exersează. La cealaltă poartă, antrenorul Nedelescu tocmai explică jucătorilor cum se face un „zid" și cum se trage la poartă peste acest obstacol. Colegul lui, Grosaru, trage, și pe portarul Popovici încep să-l treacă o mie de nădușeli. Îi trage din toate pozițiile și de la orice distanță.. Popovici — aici zboară în aer, aici îl vezi ghemuit la pămînt, de unde sare ca împins de un arc, pentru a bloca mingea, a o respinge sau... a se uita după ea cum intră în poarta improvizată pe una din laturile terenului... Puțin mai departe, fostul internațional, Beke, urmărește atent și, atunci cînd este nevoie, îndrumează sau corectează pe loc jocul cu capul exersat de un grup de juniori din echipa „Argeșul".

Antrenamentul își urmează cursul în aceeași atmosferă de seriozitate și hărnicie. În zilele de antrenament, terenul de fotbal seamănă cu un mic șantier pe care se dezvoltă viitoarele talente ale fotbalului nostru. Acest aspect îl păstrează de fiecare dată cînd se pregătesc juniorii de la „Oltul", „Dunărea", „Argeșul", „Mureșul", „Someșul" sau „Siretul" — numele ad-hoc ale echipelor taberei.

Pentru progresul celor 98 de juniori selecționați din toată țara, depun mari străduințe un mănunchi de antrenori, meseriași mai vechi sau mai noi, toți însă însuflețiți în muncă de același entuziasm. Împărtășesc cu dărnicie din cunoștințele și experiența lor foștii internaționali Zilahi, Iordache Eugen și Beke, alături de antrenori mai tineri, dar cu apreciabile state de serviciu în domeniul muncii cu juniorii: Girlea, Grosaru, Nedelescu, Aurică Teodorescu, Ionescu Crum, Tîlmaciu, Molnar, Iosof—de la catedra de fotbal a școlii de antrenori din Timișoara — și Cornel Simionescu, el însuși un fost junior de valoare.

Pe tușe, munca antrenorilor și juniorilor este urmărită cu grijă de conducătorii taberei, sfetnici prețioși: antrenorul de stat C. Teașcă, antrenorii Colea Vîlcov și Dincă Schileru, profesorul Berindei și doctorul Ilea. Seara, analiza antrenamentului, critică și îndrumare.

Zi de zi s-a muncit mult și cu folos. Colectivul de conducere și antrenorii au satisfacția de a fi contribuit la pregătirea unei noi serii de juniori, printre care se numără numeroase elemente de valoare certă și cu largi perspective. Înfruntînd greutățile începutului, aceleași în orice tabără (grad de pregătire de multe ori insuficient, jucători cu deprinderi fizice și tehnice greșit formate, disciplină aproximativă etc.), antrenorii au putut urmări cu ochii lor proprii progresul vizibil al juniorilor, pe măsură ce se apropiau de sfîrșitul misiunii. De exemplu, juniori ca Stere și Lupu (lovire greșită a mingii), Czako și Coman (jucători „cu un singur picior"), Tamaș și Bălțiu (preluări incorecte), Melente și Popescu (fente insuficient însușite), Nagy (alergare defectuoasă) sau Balint, Miligan și Dănukescu (rigizi, fără mobilitate a corpului și elasticitate) — părăsesc tabăra cu o pregătire mult îmbunătățită, cu o tehnică individuală ameliorată și cu calități fizice ridicate la nivelul cerințelor fotbalului.

— „Am avut mult de lucru la început — *ne mărturisea antrenorul Zilahi din Oradea* — pentru că juniorii au venit în tabără cu o pregătire slabă. Dar munca noastră n-a fost zadarnică. Azi pot spune că juniorii au făcut un progres care — în multe cazuri — a întrecut orice așteptări".

— „Am avut la dispoziție material uman de bună calitate — *a intervenit Tîlmaciu, care a participat și la tabăra din 1955.* — Afirm chiar că a fost mai bun decît anul trecut. La Poiana Stalin au fost juniori de valoare, dar anul acesta numărul lor a crescut".

— „Sînt mulți juniorii care pot juca chiar în categoria A" — *a completat Eugen Iordache.*

Aceste afirmații nu sînt cu nimic exagerate și nu caută să scoată în evidență merite personale, ci o realitate. Am avut și noi prilejul să participăm la tabăra din 1955 și, comparativ, am ajuns la concluzia că anul acesta tabăra a întrunit mai multe elemente de mari perspective. Cu tinerii de valoare de la Rîmnicu Vîlcea se poate alcătui o echipă națională de juniori și alta „în devenire".

— „Consider că tabăra de anul acesta a fost una din cele mai reușite, atît din punct de vedere al calității materialului uman, cît și din punct de vedere al instruirii — *a conchis antrenorul de stat C. Teașcă, conducătorul tehnic al taberei, care a fost prezent la multe tabere din anii trecuți.* În ciuda gradului de pregătire cu care au venit în tabără, juniorii au dovedit calități pe care antrenorii au știut să le dezvolte tot așa cum au știut să și înlăture multe din deficiențe, printr-un program de antrenament judicios alcătuit și aplicat. Rămîne ca antrenorii din colectivele juniorilor să ducă mai departe munca începută la Rîmnicu Vîlcea. Sînt sigur că printr-o pregătire mai atentă și mai perseverentă în colective, pe baza fișelor juniorilor din tabără, vom ajunge să îmbogățim cadrele fotbalului nostru cu noi elemente de valoare".

Tabăra de juniori, intrată în tradiție, este una din cele mai pozitive acțiuni în fotbalul nostru, menită să contribuie la desăvîrșirea pregătirii și la promovarea tinerilor fotbaliști de talent și cu însemnate perspective.

PETRE GAȚU

La sfîrșitul turului
Unele aspecte din întrecerea echipelor seriei a II-a, categoria B...

Mulți amatori de fotbal au avut convingerea că echipele din seria a II-a a categoriei B vor reuși, prin valoarea lor, să furnizeze întreceri echilibrate, spectaculoase, care să vădească o sensibilă creștere calitativă față de anul precedent.

De la început vrem să subliniem în această privință jocul frumos practicat de echipele Energia Metalul Steagul roșu, Progresul C.P.C.S., Dinamo 6 și, în mai mică măsură, de Energia Flacăra 1 Mai, Energia Flacăra Moreni și Energia Flacăra Cîmpina.

Trebuie să evidențiem în mod deosebit comportarea meritorie a Energiei Metalul Steagul roșu, echipă care, printr-un „start" foarte bun, și-a asigurat chiar din prima etapă poziția de lider, poziție menținută cu fermitate pînă la încheierea turului. În ansamblu, Energia Metalul Steagul roșu, s-a dovedit bine pregătită. Ea a beneficiat de aportul cîtorva elemente cu reale posibilități (David, Hașotă etc.). În plus, echipa manifestînd în mod constant o formă bună, îi sînt îndreptățite aspirațiile pentru promovarea în categoria A.

PREA MULT ACCENT PE FORȚĂ

Specific în jocul echipelor din seria a II-a este faptul că s-a mizat exagerat de mult pe elementul „forță" în accepțiunea negativă a termenului. Or, acest joc în forță a înlocuit de multe ori entuziasmul și elanul de care trebuie să dea dovadă în mod firesc orice echipă. În același timp, unele întîlniri s-au caracterizat printr-o notă de excesivă duritate, în detrimentul calității și al spectaculozității.

Chiar la antrenamente, mulți antrenori au pus accentul în pregătirea jucătorilor pe acest „stil" de joc, scăpînd din vedere preocuparea pentru tehnică și tactică, sub raport individual cît și de ansamblu. Mai mult, unele echipe frunțașe ale seriei (Energia Metalul Steagul roșu, Progresul C.P.C.S. ș.a.) angrenate în jocul destructiv al acelor echipe care se bazau pe forță (Flamura roșie Bacău, Locomotiva Iași, Flamura roșie Burdujeni), n-au mai putut practica un joc de bună calitate, la valoarea lor. Și este clar că folosirea exclusivă a acestui element determină o scădere valorică a fotbalului.

Pentru Progresul C.P.C.S. o mențiune în plus. Deși a dat dovadă de multiple calități — printre care și o omogenitate cum rar s-a putut întîlni la echipele noastre —, calități pe care le-am evidențiat ori de cîte ori am avut prilejul (întîlnirile cu Locomotiva P.C.A. Constanța, Dinamo 6 și Dinamo Bîrlad) totuși în cîteva meciuri componenții acestei echipe au manifestat o surprinzătoare lipsă de interes (cu Energia Flacăra 1 Mai și Energia Flacăra Cîmpina), practicînd un joc confuz, cu inadmisibile greșeli tehnice și evidente erori tactice.

Spectatorii care au urmărit întîlnirea dintre reprezentativele țării noastre și Suediei își mai amintesc probabil, că în „deschidere" a avut loc și un joc de categoria B: Progresul C.P.C.S.-Energia Flacăra Cîmpina (1-0).

În fotografie o fază de la această întîlnire, în care portarul Progresului C.P.C.S., intervine spectaculos și respinge în corner o minge care țintea spațiul porții.

(Foto: R. VILARA)

TEAMA FAȚĂ DE PROMOVAREA ELEMENTELOR TINERE

Valoarea mediocră a jocului practicat de echipele din aceasta serie decurge și din faptul că mulți jucători au dovedit că nu sînt apți pentru categoria B. Aceasta datorită pe de o parte unei insuficiente pregătiri fizice, tehnice și tactice, iar pe de altă parte faptului că mai sînt folosiți într-o măsură apreciabilă jucători vîrstnici care nu mai corespund. Cînd spunem aceasta, ne gîndim în special la Locomotiva P.C.A. Constanța, echipă care, deși cu multe posibilități în ceea ce privește împrospătarea cadrelor, a întrebuințat practica enunțată mai sus, avînd astfel în genere, o comportare slabă, în urma căreia ocupă în clasament un loc ce nu reprezintă valoarea ei reală. În plus, trebuie spus că unii dintre jucătorii săi au dus o viață nesportivă (mai ales Manole), ceea ce s-a reflectat în atmosfera generală care a domnit în rîndul echipei. Din informațiile pe care le avem, se pare că au fost luate unele măsuri determinante pentru instaurarea unui climat mai sănătos, care să readucă echipa pe linia de plutire.

În echipele din această serie, promovarea elementelor tinere s-a efectuat cu prea puțin curaj, cu o nejustificată lipsă de convingere, în pofida faptului dovedit că introducerea unor jucători tineri și talentați aduce un sensibil reviriment în joc și, legat de aceasta, rezultate mult mai bune.

Unii antrenori au greșit și neurmărind cizelarea calităților individuale ale jucătorilor, în vederea unei fericite armonizări a calităților acestora, a unei îmbinări cît mai judicioase, în folosul echipei, a elementelor de tehnică, tactică și pregătire fizică. Evident, au existat și excepții: Energia Metalul Steagul roșu (antrenor Silviu Floșteanu), Progresul C.P.C.S. (antrenor A. Botescu) și, într-o mai mică măsură, Dinamo 6 (antrenor S. Taciuc) și Energia Flacăra 1 Mai (antrenor Gh. Pascaru). Pentru ridicarea calitativă a fotbalului practicat în seria a II-a este de dorit ca toate echipele să fie călăuzite de acest principiu.

ȘI ALTE PROBLEME, LA FEL DE IMPORTANTE

Mai trebuie amintit și alt fapt, și anume, că nu toate echipele s-au bucurat în egală măsură de cele mai bune condiții materiale. Așa se și explică diferențele de randament constatate. Ne referim la Știința București și la Flamura roșie Bacău. La Bacău, de pildă, organele locale au acordat atenție în exclusivitate echipei Dinamo, în timp ce Flamura roșie a fost total neglijată. Mai mult, echipei i-au fost luați cîțiva jucători de bază — Gram, Lemmrău — care au fost trecuți la Dinamo. Există însă și o lacună de care e vinovat numai colectivul. Este vorba de juniorii săi, care, deși apreciați acum cîțiva ani ca foarte buni, n-au fost promovați în prima echipă. De ce? Probabil din aceeași lipsă de curaj manifestată și de alte colective, ceea ce, se-nțelege, nu-i deloc scuzabil.

Un serios semnal de alarmă îl declanșează echipele din Moldova. Într-adevăr, dintr-o simplă privire asupra configurației clasamentului, vedem că echipele din această regiune se găsesc în jumătatea de jos a clasamentului, primejduite iminent de a retrograda. Iată de ce considerăm că sînt necesare măsuri imediate și să nu se mai aștepte din partea C.C.F.S. ca în baza unei decizii speciale, să creeze condiții pentru ca alte echipe din Moldova să activeze în categoria B, ceea ce credem că nu se va mai întîmpla. Pentru ridicarea calitativă a fotbalului din această regiune a țării, este cazul ca organele de specialitate ale C.C.F.S. să acorde un sprijin mai substanțial prin controale și o temeinică muncă de îndrumare, care să ducă la îndreptarea lucrurilor.

Prima parte a campionatului a relevat însă și alt aspect, legat de starea terenurilor. Noi am amintit adeseori de obligația ce le revine colectivelor în legătură cu întreținerea bazelor sportive, o condiție esențială, la urma urmei, pentru ca jocurile să se poată desfășura normal. Este regretabil însă că, apelul nostru nu s-a făcut auzit în măsura în care ar fi fost necesar. Altfel, am fi fost scutiți de a aminti că mai există multă nepăsare în această privință (Focșani, Iași, Bîrlad). Or, este clar că la buna desfășurare a unor jocuri contribuie efectiv și felul în care sînt întreținute terenurile.

Un ultim aspect. Ne referim la buna desfășurare a jocurilor. Avem în vedere incidentul inadmisibil petrecut la Iași (întîlnirea dintre Știința Iași și Flacăra Moreni) în care arbitrul Jean Petrescu-București, amenințat de spectatori, a trebuit să revină asupra unei decizii. Direcția Fotbal a pedepsit colectivul Știința Iași cu suspendarea terenului pînă la sfîrșitul turului. Opinăm însă pentru măsuri și mai aspre împotriva acelor conduceri de colective care se dovedesc a nu fi în măsură să le asigure arbitrilor condițiile optime de activitate, pentru ca ei să poată conduce cu obiectivitate, feriți de intervențiile și presiunile pe care le-ar putea exercita asupra lor anumiți „suporteri" prea pătimași.

TIBERIU STAMA

Pronosport

La concursul Pronosport nr. 30 din 29 iulie, au fost depuse 465.890 variante.

În urma trierii și omologării buletinelor depuse, fondul de premii în valoare de 442.596 lei a fost repartizat la următoarele premii stabilite:

Premiul I: 9 variante cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 12.294 lei.

Premiul II: 251 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 529 lei.

Premiul III: 2671 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 74 lei.

★

Premiile speciale atribuite buletinelor cu „0" rezultate de la concursul nr. 28 din 15 iulie a. c. au fost repartizate astfel:

Motocicleta „I.F.A." de 350 cmc. atribuită participantului cu cele mai multe variante cu „0" rezultate a revenit lui:

RODOTEATU DORIN, STR. EREMIA GRIGORESCU nr. 8 București care a avut 32 variante cu „0" rezultate.

Motocicleta „I.F.A." de 350 cmc. atribuită prin tragere din urnă a revenit participantului:

CIOSANU DUMITRU din Iași STR. MIHAI STURZA nr. 39.

Croaziera pe Marea Neagră a revenit participantului:

BALTAC ILEANA din București STR. ATELIERELE NOI nr. 17.

Cele două excursii în U.R.S.S. pe itinerariul Kiev-Moscova au revenit participanților:

REMGU GHEORGHE din Predeal STR. PREZIDIULUI nr. 113 și MOISILINI TODERAȘ din Moinești STR. T. VLADIMIRESCU nr. 169.

Excursia în R. P. Bulgaria a revenit participantului:

IOZSEF MIHAI din Năsăud, STR. LIBERTĂȚII nr. 4.

Excursia în R. P. Polonă a revenit participantului:

POPESCU CLEOPATRA din Brăila Str. KARL MARX nr. 275.

Excursia în U.R.S.S. pe itinerariul Kiev-Moscova-Leningrad a revenit participantului CIOBANU ION din București STR. ORZULUI nr. 6.

Semifinalele campionatului republican de şah feminin

Întrecerile şahistelor care luptă pentru calificarea în finala campionatului feminin al ţării se apropie de sfîrşit. Jucătoarele participante la semifinala care se dispută în Bucureşti se găsesc înaintea ultimei runde. La capătul luptei, adesea deosebit de interesantă, vor fi desemnate cele 5 jucătoare care vor participa la finală. De fapt, 4 dintre ele sînt de pe acum cunoscute. Într-adevăr, Maria Tarapanov, Alexandra Nicolau, Marga Teodorescu şi Lidia Giuroiu, toate din Bucureşti, şi-au asigurat un avans de puncte care le asigură calificarea. În schimb, deţinătoarea locului 5, urmează să fie desemnată în ultima rundă, care se dispută astăzi după-amiază în sala Locomotiva din Bul. Dinicu Golescu nr. 38.

Pentru a avea o imagine exactă a situaţiei, vom da punctajele pe care le deţin acum jucătoarele din fruntea clasamentului. Pe primele două locuri, la egalitate, se găsesc Maria Tarapanov şi Alexandra Nicolau, cu cîte 12½ puncte. Urmează Marga Teodorescu cu 11 puncte şi Lidia Giuroiu cu 10 puncte. Acestea sînt jucătoarele care nu pot pierde calificarea în finală, indiferent de rezultatele din ultima rundă. Pe locul 5 se află deocamdată Doina Maier cu 9½ puncte, dar, cum această jucătoare nu mai are de jucat nici o partidă, este aproape sigur că ea va fi întrecută sau cel puţin egalată de jucătoarele care o urmează. Astfel, 9 puncte are Veturia Simu, care în ultima rundă joacă împotriva Mariei Brana. Aceasta din urmă, avînd 8½ puncte, va încerca desigur să obţină victoria pentru a o egala pe Maier, ca şi ieşeanca Frieda Weinstein şi constănţeanca Emin Taniure, care au de asemenea cîte 8½ puncte. Prima o întîlneşte pe Clara Fruchter, o jucătoare din partea de jos a clasamentului, iar a doua va juca împotriva unei adversare mult mai redutabile, fosta campioană Lidia Giuroiu.

Această ultimă rundă a semifinalei de la Bucureşti mai prezintă o importantă atracţie. În ea trebuie să fie decisă şi cîştigătoarea concursului, deoarece se întîlnesc cele două fruntaşe, clasate la egalitate pînă acum, Alexandra Nicolau şi Maria Tarapanov. Interesul este legat şi de faptul că aceste două jucătoare s-au dovedit a fi într-adevăr cel mai bine pregătite şi mai în formă.

Ce a scos în evidenţă întrecerea celor mai tineri jucători de baschet

O MASURA BINE INSPIRATA: ALEGEREA LOCULUI DE DISPUTARE. Cînd forurile de resort au ales ca teatru de desfăşurare a finalelor campionatului de juniori la baschet oraşul Satu Mare mulţi au ridicat, poate nedumeriţi, din umeri. Faptele au dovedit însă că organizatorii au fost bine inspiraţi. Fiindcă după ce sătmărenii au dat o primă dovadă că iubesc mult baschetul — printr-o masivă participare la jocurile reprezentativelor R. P. Chineze — ei au arătat din nou şi cu prisosinţă ataşamentul lor pentru acest sport, urmărind zi de zi cu interes (şi pasiune uneori!) întrecerile tinerilor jucători de baschet. Finalele au avut astfel o ambianţă nesperat de favorabilă, al cărei aport la reuşita competiţiei nu poate şi nici nu trebuie trecut cu vederea. Iată de altfel motivul care ne-a şi îndemnat să începem scurtele noastre comentarii cu acest punct.

„SPERANŢELE" NE ÎNDREPTĂŢESC SA... SPERAM... La finalele campionatului de juniori au participat, după cum se ştie, şase echipe: T. D. Satu Mare, T. D. Bucureşti, Energia Constanţa, Voinţa Oradea, Progresul C. Lung (Piteşti) şi Selecţionata Rm. Vîlcea. Sistemul de calificare nu garantează — din motive absolut obiective — ca în finală să fie prezente — în totalitate — cele mai valoroase formaţii ale ţării. Şi este foarte probabil că unele echipe mai bune decît formaţiile din Cîmpulung sau Rm. Vîlcea au fost eliminate „pe drum" de adversari de certă valoare.

Dar, cu toate că la Satu Mare nu au evoluat — poate — cele mai bune şase echipe ale ţării, am putut remarca în fiecare dintre formaţii elemente cu frumoase perspective de progres. Făcînd, o enumerare, trebuie să pomenim neapărat de: Bay, Panek, Muschici (T. D. Satu Mare), Iordăchescu, Popa, Popper, Negoiţă, Ionescu (T.D. Bucureşti), Jianu, Leonte, Crăciun (Energia Constanţa), Căpitan, A. Szatmari, Hofmann (Voinţa Oradea), Davidoiu (Progresul Cîmpulung), Dumitraşcu (Sel. Rm. Vîlcea) care s-au distins în mod deosebit în meciurile finalei. Majoritatea cunosc elementele de bază ale tehnicii jocului şi — dacă vor trece într-o fază superioară de pregătire, mult mai riguroasă din punct de vedere al disciplinei şi eforfului la antrenamente — pot progresa nebănuit în anii care vin. Cu o singură remarcă însă: tinerii noştri jucători trebuie să înţeleagă că elementele de tehnică trebuiesc învăţate progresiv şi aplicate raţional. Or, în mai toate jocurile din finala campionatului, am constatat cu surprindere că juniorii încearcă în mod abuziv (şi în situaţii total neindicate) elemente de tehnică mult prea pretenţioase pentru nivelul lor de pregătire. De pildă, pasa din aer, trasul la coş din săritură etc. au fost „în mare cinste" la Satu Mare. Numai că în majoritatea cazurilor ele au fost executate incorect, aducînd astfel un prejudiciu echipelor, micşorînd efectiv din precizia aruncărilor la coş şi a corectitudinii jocului de ansamblu. Greşeala aceasta, pe care am putea-o asemui cu pozna unor micuţi şcolari dornici să treacă la scrierea cuvintelor fără să cunoască literele abecedarului, trebuie însă curmată „din faşă" de antrenori. Ei au datoria să le arate elevilor lor că şi în baschet există un... abecedar!

CAPITOLUL DEFICITAR: EDUCAŢIA. Sub acest aspect, comportarea juniorilor a lăsat mult de dorit. Cel mai prost exemplu l-au furnizat echipele din Cîmpulung şi Rm. Vîlcea, care au dat dovadă în special în primele etape, de indisciplină şi de lipsă de spirit colectiv. Este adevărat că intervenţia comisiei de organizare a reparat în mare măsură, pe parcurs, unele carenţe de ordin educativ. Dar tot atît de real este faptul că, în general, juniorii noştri au vădit serioase „goluri" în educaţia lor. Aceasta denotă că antrenorii nu au dat atenţia cuvenită (şi cît de rău au făcut!) acestui important aspect al pregătirii sportivilor de care se ocupă. Ceea ce nu înseamnă că n-o vor putea face de acum înainte.

EFTIMIE IONESCU

TEHNICA NOUĂ ÎN SPRIJINUL AVIAŢIEI SPORTIVE

Progresele recente ale ştiinţei şi tehnicii se extind cu fiecare zi în tot mai multe domenii de activitate. Sportul, care şi-a cucerit un loc de frunte în viaţa popoarelor, se bucură şi el de realizările oamenilor de ştiinţă şi ale tehnicienilor.

După cum se ştie, actualul sistem de lansare a planoarelor prezintă numeroase dificultăţi — manevre complicate, aparataj greu, timp, spaţiu etc. — care lungesc perioadele de pregătire şi antrenament.

Preocupîndu-se de înlăturarea acestor neajunsuri, specialiştii germani au găsit o formă nouă mult mai avantajoasă, pentru a asigura decolarea planoarelor: aerodroamele captive. Cu ajutorul a patru motoare electrice care învîrtesc

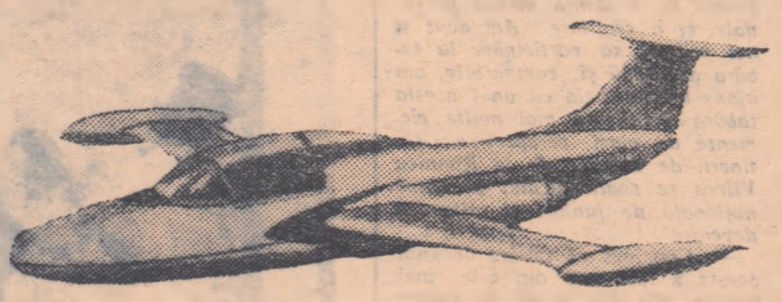

elici de elicopter, „aerodroamele" — nişte platforme de dimensiuni adecvate — sînt ridicate în cîteva minute la înălţimea de 500 m. Motoarele primesc energia electrică de la pămînt prin cablurile care ancorează întreaga instalaţie, iar planoarele sînt lansate de pe platforme cu ajutorul unor mici catapulte. Experimentat la Berlin, sistemul a dat rezultate excepţionale. Institutul politehnic din Dresda a experimentat o construcţie analoagă, la care însă motoarele sînt alimentate cu energie electrică captată direct din atmosferă.

Tot în ajutorul planoriştilor au venit şi specialiştii francezi în motoare cu reacţie. Ei au construit un mic turboreactor care se fixează pe fuselajul planoarelor dispunînd şi de o mică încărcătură de combustibil. Odată pusă în funcţiune, turboreactorul — denumit Turbomeca — asigură decolarea planorului care poate fi urcat astfel pînă la 10.000 m. înălţime. Fie prin voinţa pilotului, fie la terminarea combustibilului, aparatul redevine simplu... planor.

În viitorul apropiat piloţii sportivi nu vor mai privi cu jind la cei care zboară pe avioane de mare viteză. De curînd, a fost realizat un avion de sport cu reacţie echipat cu două turboreactoare capabile să dezvolte o forţă de tracţiune de 400 kg. fiecare. Cu acest avion de sport se poate atinge o viteză de croaziară de 585 km. pe oră şi o viteză maximă de 675 km. Avînd o cabină etanşă, avionul poate zbura la un plafon maxim de 6.000 m. fără nici o dificultate pentru pilot sau însoţitorii lui. Avionul de turism cu reacţie, pe care-l reproducem în clişeul de mai sus, are o formă deosebit de elegantă. El deschide noi perspective sporturilor aviatice, dispunînd de calităţi tehnice superioare. Între altele, el creează posibilitatea efectuării de raiduri turistice pînă la 1460 km. distanţă.

Nici tinerii care practică sportul cu paraşuta nu sînt trecuţi cu vederea de cei ce se preocupă de perfecţionarea metodelor de formare şi antrenament. Astfel, în tehnica lansării cu paraşuta a apărut o inovaţie, menită să ducă în timp scurt la o pregătire completă a sportivului, obişnuindu-l cu condiţiile reale de salt. În locul turnurilor de lansare, în Uniunea Sovietică şi R. Cehoslovacă au început a fi folosite în ultima vreme baloane captive care ridică pe instructori şi elevi la înălţimea dorită, de unde apoi se efectuează lansarea. În felul acesta, sportivii paraşutişti se obişnuiesc în timp scurt cu toate fazele lansării înaintea marii încercări: saltul din avion.

Ce să citim:

N. I. Grekov: „M. I. Cigorin — 120 partide alese"

Acest volum este închinat împlinirii (în 1950) a 100 de ani de la naşterea marelui şahist rus M. I. Cigorin.

Prima parte a lucrării prezintă activitatea fondatorului şcolii şahiste ruse atît în Rusia cît şi în străinătate, contribuţia lui la îmbogăţirea teoriei jocului de şah, în luptă cu ideile şi teoriile aşa zisei „şcoli noi" în şah.

În volum au fost cuprinse partidele cele mai bogate în conţinut chiar dacă nu erau lipsite de greşeli, partidele unitare jucate fără greşeală şi partidele importante din punct de vedere teoretic. Multe din ele se remarcă prin originalitatea lor şi sînt instructive pentru tinerii noştri şahişti. În volum au mai fost cuprinse grandioasele „bătălii" ale lui Cigorin împotriva unor adversari ca Steinitz, Tarrasch şi Lasker.

În felul acesta, volumul reuşeşte să prezinte în mod aproape complet şi multilateral întreaga bogăţie a creaţiei şahiste a lui Cigorin, considerat astăzi fondator al şcolii şahiste ruse şi unul din cei mai de seamă maeştri din istoria şahului mondial.

★

A apărut traducerea în limba română a revistei **„TEORIA ŞI PRACTICA CULTURII FIZICE"** Nr. 5—1956. Din interesantul ei cuprins, spicuim: **N. K. Popov:** „Să îmbunătăţim pregătirea gimnaştilor în vederea Spartachiadei popoarelor U.R.S.S."; **N. D. Raţ:** „Sportivii Ucrainei se pregătesc în vederea Spartachiadei popoarelor U.R.S.S."; **A. E. Safran:** „La uzina de ţevi — sud din Nikopol"; **V. S. Kapitonov:** „Rezultatele sezonului sportiv de iarnă 1955—1956 la patinaj viteză"; **K. P. Jarov:** „Sportivii clubului sportiv central al Ministerului Apărării la cea de a VII-a ediţie a Jocurilor Olimpice de iarnă"; **M. A. Aagranovski:** „Etapa de primăvară—vară a antrenamentului la schi"; **G. S. Losavio:** „Despre tactica canotorilor în cursele cu adversari necunoscuţi şi importanţa rezervei de viteză"; **B. S. Turghel:** „Despre munca de cultură fizică în tabăra de pionieri"; **I. A. Fedutinov:** „Organizarea educaţiei fizice în instituţiile de învăţămînt din Franţa"; **V. A. Horobrov:** „Tehnica exerciţiilor fundamentale de balansare la paralele şi metodica învăţării lor" (dizertaţie).

I. Barany şi I. Sarosi: „Mic manual de înot"

După ce prezintă importanţa şi efectele pozitive ale înotului precum şi procedeele de salvare de la înec, autorii se ocupă în această lucrare despre sarcinile antrenorului de înot. În capitolul III se vorbeşte despre tehnica înotului, tratîndu-se pe rînd toate procedeele de înot în complexitatea lor, pentru ca în capitolul următor să fie prezentate exerciţiile necesare pentru învăţarea şi perfecţionarea acestor procedee. De asemenea, autorii prezintă modul de pregătire al înotătorilor pentru concursuri, cu antrenamentul necesar, mijloacele ajutatoare, planificarea lecţiilor de învăţare a înotului, întocmirea planului de antrenament, precum şi organizarea concursurilor de nataţie. În încheiere se vorbeşte despre regulamentul acestor întreceri, despre recorduri, campionate şi clasificarea înotătorilor.

Lucrarea vine în ajutorul antrenorilor şi instructorilor de nataţie, ca şi al celor care vor să înveţe să înoate.

SPORT AZI

■ ATLETISM. — Mîine după amiază, la ora 17, va avea loc pe stadionul Tineretului din Capitală deschiderea oficială a centrului de antrenament pentru copii. Cu acest prilej se mai primesc şi noi înscrieri.

● **Haltere** Duminică dimineaţa în sala Floreasca a avut loc un concurs de verificare al halterofililor fruntaşi. Un rezultat bun la categoria uşoară a obţinut **Gheorghe Ienciu** (Fl. roşie) care a totalizat 317,5 kg. (97,5; 95; 125). Rezultatul lui Ienciu este un nou record personal şi constituie în acelaşi timp cea de a doua performanţă a ţării noastre (recordul aparţine lui Tiberiu Roman cu 322,5 kg).

Actualităţi din lumea tirului

UN NOU RECORD REPUBLICAN

În ultimul timp, pe standurile poligoanelor de tir din diferite oraşe ale ţării s-au prezentat din ce în ce mai mulţi tineri. Ei au fost chemaţi la startul unor întreceri organizate de sfaturile populare cu concursul comitetelor C.F.S. regionale, raionale şi orăşeneşti. Faptul că se asigură trăgătorilor o activitate competiţională bogată, precum şi buna organizare a întrecerilor, contribuie la creşterea calitativă a rezultatelor. Astfel, trebuie să remarcăm în primul rînd performanţa realizată de concurenta Ileana Doczi (Cluj), care a reuşit să obţină, în proba de pistol viteză, 60/549 p., rezultat care constituie un nou record republican, (vechiul record era de 60/537 şi aparţinea maestrei sportului Paraschiva Elekes).

De asemenea, rezultate de valoare au fost obţinute şi de alţi trăgători în probele de armă sport şi armă liberă. Iniţiativa unor sfaturi populare care a fost bine sprijinită de către organele C.C.F.S. trebuie să însemne un stimulent şi pentru celelalte oraşe, să organizeze competiţii de tir pe plan local, care să asigure trăgătorilor clasificaţi o activitate continuă, iar tinerilor începători posibilităţi de afirmare.

REZULTATE DE VALOARE ÎN CONCURSURILE DE LA CLUJ

Aşa cum spunem mai sus, cel mai bun rezultat înregistrat la Cluj, este noul record republican realizat de Ileana Doczi în proba de pistol viteză. În cadrul „Cupei sfatului popular al regiunii Cluj" au realizat performanţe bune şi juniorii ca şi trăgătoarele din proba de 40 focuri, poziţia culcat.

Iată cîteva din rezultatele tehnice: pistol viteză: 1. Ileana Doczi (Cluj) 60/549 p., nou record al R.P.R.; 2. Gh. Gyorffi (Cluj) 59/507 p.; **3x20 focuri, armă sport, juniori:** 1. Anca Manolescu (Bucureşti) 498 p.; 2. Mircea Răzuş (Bucureşti) 497 p.; 3. Eugenia Oarcă (Buc.) 492 p.; **40 focuri, poziţia culcat (feminin):** 1. Ileana Aranyi (Cluj) 392 p.; 2. Maria Otz (Buc.) 390 p.; 3. T. Quintus (Arad) 389 p.; **3x40 armă serie masculin:** 1. Victor Mărgineanu (Cluj) 1054 p.; 2. Alex. Izsak (Or. Stalin) 1036 p.; 3. N. Rotaru (Buc.) 1033 p.; **40 focuri. poziţia culcat (masculin):** 1. Paul Regeczi (Cluj) 373 p.; 2. V. Mărgineanu (Cluj) 370 p.; 3. Alex. Izsak (Or. Stalin) 366 p.; **40 focuri, poziţia genunchi (masculin):** 1. Izsak (Or. Stalin) 357 p.; 2. V. Mărgineanu (Cluj) 356 p.; 3. I. Necşea (Hunedoara) 394 p.; **40 focuri, poziţia picioare (masculin):** 1. N. Rotaru (Buc.) 340 p.; 2. V. Mărgineanu (Cluj) 328 p.; 3. Gh. Szilagyi (Cluj) 320 p.

„CUPA SFATULUI POPULAR A REGIUNII IAŞI"

Deşi o serie de reprezentative care şi-au anunţat participarea nu s-au prezentat la concurs (Timişoara, Oraşul Stalin), întrecerile au fost totuşi viu disputate şi s-au soldat cu o serie de rezultate bune. Iată cîteva dintre acestea: **armă sport 3x20 focuri:** 1. N. Hanganu (Energia Bacău) 502 p; 2. C. Ursuleanu (Locomotiva Iaşi) 490 p.; 3. Geta Vîrlan (Rec. Bîrlad) 484 p.; **armă liberă, poziţia culcat, 60 focuri:** 1. Ana Goretti (Fl. r. Buc.) 592 p. (41 „muşte"); 2. Adrian Mititelu (Loc. Iaşi) 592 p. (32 „muşte"); 3. K. Schor (Progr. Iaşi) 590 p.; **armă liberă, poziţia culcat, 40 focuri:** 1. Laurian Cristescu (C.C.A. 395 p.; 2. Ana Goretti (Fl. r. Buc.) 392 p.; 3. K. Schor (Progr. Iaşi) 391 p.; **armă liberă, poziţia genunchi, 40 focuri:** 1. Ion Văcaru (Dinamo) 385 p.; 2. Dinu Vidraşcu (C.C.A.) 384 p.; 3. N. Dumitraşcu (Dinamo) 378 p.; **armă liberă, poziţia picioare, 40 focuri:** 1. Dinu Vidraşcu (C.C.A.) 368 p.; 2. Ana Goretti (Fl. r. Buc.) 362 p.; 3. I. Văcaru (Dinamo) 361 p.; **armă liberă 3x40 focuri:** 1. Dinu Vidraşcu (C.C.A.) 1135 p.; 2. Ion Văcaru (Dinamo) 1132 p.; 3. Ana Goretti (Fl. r. Buc.) 1124 p.

A apărut
Revista ilustrată de sport
STADION
Nr. 14
cu interesante foto-reportaje de pe toate terenurile de sport

In sanatoriile de pe litoral

GIMNASTICA MEDICALĂ NU ESTE APLICATĂ DE PROFESORII DE EDUCAŢIE FIZICĂ

Utilitatea gimnasticii medicale în îngrijirea sechelelor de poliomielită la copii a devenit incontestabilă de mulți ani și actualmente face parte integrantă din tratamentul complex pe care-l necesită această boală. În țara noastră, gimnastica medicală în tratarea sechelelor de poliomielită a început să fie aplicată în mod organizat din anul 1939, dar adevărata dezvoltare a cunoscut-o din anul 1949, cînd aplicarea ei a devenit mai intensă, în centre mai numeroase și cu rezultate din ce în ce mai bune.

Gimnastica medicală este aplicată tuturor copiilor cu sechele de poliomielită, indiferent de stadiul bolii. Cei care nu se pot mișca urmează un program de reeducare funcțională la pat, prin mișcări active, pasive și masaj, toate acestea avînd drept scop întreținerea mișcărilor în articulații, activarea circulației, realizarea unei poziții mai bune a membrelor. Copiii în stare mai bună urmează un program de gimnastică de înviorare de dimineață, practică jocuri cu mingea, gimnastică individuală în sală (cu și fără aparate), mișcări de ansamblu pe plaje, mișcări în bazin cu apă sărată și încălzită.

Gimnastica medicală este aplicată și copiilor cu afecțiuni cardiace și reumatismale. Pare curios că tratarea unei boli de inimă necesită mișcare, dar medicina sovietică a descoperit că însăși în afecțiunile grave mișcările sînt absolut necesare și ajută efectiv în tratament. Regimul de mișcare în acest tratament are trei faze:

— regimul de cruțare, în care bolnavul nu părăsește patul, dar face mișcări de gimnastică ocupațională, mișcări de respirație

— regimul de cruțare-antrenament care cuprinde mișcări mai variate, mai grele, în cameră

— regimul de antrenament care include plimbări, gimnastică, apropiindu-se de regimul copiilor sănătoși.

În acest tratament se aplică cu regularitate și cura de nămol rece și cald, băi în lac și cură de soare.

Am făcut această scurtă expunere a tratamentelor pentru a vă oferi o imagine a muncii care trebuie depusă în sanatoriile organizate la Techirghiol, Vasile Roaită și Eforie de către medicii de specialitate și profesorii de educație fizică însărcinați cu îngrijirea bolnavilor. Fără îndoială, este vorba de o activitate foarte serioasă, care necesită o înaltă pregătire profesională și multă conștiinciozitate, atît din partea medicilor, cît și a profesorilor de educație fizică. Selecționarea copiilor în funcție de stadiul bolii și aplicarea întocmai a tratamentului necesar trebuie efectuate cu cea mai mare grijă și cu multă pricepere.

Din păcate însă, acest lucru s-a petrecut în anii trecuți, cînd seriile de copii veniți în sanatoriile de la Vasile Roaită, Techirghiol sau Eforie s-au bucurat într-adevăr de un tratament judicios, din partea unor elemente corespunzătoare. Acum însă, Direcția Generală balneoclimatică din Ministerul Sănătății a desconsiderat această activitate atît de prețioasă și nu a făcut ce trebuia pentru ca munca să meargă bine, pentru ca copiii să se bucure de un tratament cu adevărat științific. Este vorba de faptul că aplicarea gimnasticii medicale în sanatoriile de pe litoral nu este făcută de profesori de educație fizică specializați în această problemă, care duc o activitate de zi cu zi în cadrul Dispensarelor de Cultură Fizică Medicală din țară. Aplicarea gimnasticii medicale este efectuată de surori și maseuze, a căror pricepere în domeniul gimnasticii medicale este cît se poate de îndoielnică. Noi nu găsim nici o explicație faptului că Ministerul Învățămîntului nu a detașat în această perioadă, cînd activitatea din orașe este mult redusă, profesoarele de educație fizică din dispensarele de specialitate, pentru a asigura aplicarea în bune condițiuni a unui tratament cu utilitate recunoscută. Nu găsim nici o explicație acestui fapt cu totul condamnabil, tot astfel cum nu ne explicăm de ce nici acum, în plin sezon, la Techirghiol nu funcționează de cît unul din cele două bazine. Cei care răspund de această treabă nu știu oare măcar că existența unui bazin cu apă dulce și a unuia cu apă sărată sînt indispensabile bunei funcționări a unui sanatoriu?

Regretăm că din vizita făcută pe litoral nu am putut culege decît aspecte negative, care anulează străduințele depuse în acest domeniu ani de-a rîndul. Dorim însă ca Direcția Generală balneo-climatică din Ministerul Sănătății să privească măcar acum cu atenția cuvenită această problemă și să ia măsurile care se impun. Adică personalul care se îngrijește de sănătatea copiilor să aibă calificarea necesară, iar bazele să fie amenajate în bune condițiuni.

D. STANCULESCU

SPARTACHIADA POPOARELOR DIN U.R.S.S.

—Se cunosc finaliștii la volei—

Scerbakov, Cesnokov și Smoleaninov au sărit la blocaj. Cei trei jucători, membri ai reprezentativei U.R.S.S., fac parte din echipa Moscovei la finala Spartachiadei Popoarelor.

Timp de cinci zile, terenurile de volei amenajate în incinta stadionului „Dinamo" din Moscova au găzduit întrecerile preliminare ale Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S. Cele 18 echipe au fost împărțite în trei serii, iar regulamentul competiției a prevăzut ca primele două clasate din fiecare serie să alcătuiască turneul final în cadrul căruia se va decide echipa campioană a Spartachiadei.

În toate cele 90 de întîlniri desfășurate în grupele masculine și feminine, întrecerea a purtat un caracter extrem de aprig. Echipele masculine mai cu seamă s-au arătat de o valoare echilibrată astfel că pînă în ultima zi a preliminariilor nu se cunoșteau decît trei reprezentative calificate, iar pentru celelalte trei locuri luptau cu șanse egale 6—7 echipe, fapt nemaiîntîlnit în istoria întrecerilor de volei din U.R.S.S.

Formațiile Moscovei, Ucrainei și Leningradului au confirmat din plin faima de „cap de serie" cîștigînd într-adevăr, grupele în care au evoluat fără să sufere vreo înfrîngere în cele 5 zile de concurs.

Echipa Moscovei în care au excelat Smoleaninov (pentru loviturile sale ca din tun) și Cesnokov, aceasta din urmă și în apărare de data aceasta, n-a pierdut decît un singur set, acela din întîlnirea cu R.S.S. Estonă. În rest lupta din seria I.a a fost extrem de încordată și echilibrată, mai cu seamă datorită formei surprinzătoare în care s-au prezentat tinerele echipe ale Gruziei și Turcmeniei. În prima zi, voleibaliștii turcmeni l-au întrecut cu 3—2 pe cei gruzini la capătul unei partide palpitante și după ce în ultimul set fuseseră conduși cu 10—1! Gruzinii s-au revanșat obținînd victoria cu același scor în fața echipei Estoniei, care după aceea a întrecut cu 3—0 formația turcmenă. S-a ajuns astfel la situația în care locul 2 a trebuit să fie desemnat prin calculul set. averajului. Echipa R.S.S. Estonă a avut cel mai bun raport dintre seturile cîștigate și pierdute (12—8), asigurîndu-și astfel un foarte muncit loc în finală.

Un joc excelent a făcut și echipa Ucrainei care a beneficiat de aportul celui mai înalt, dar și a celui mai mic jucător al campionatului. Este vorba de I. Tiscenko care măsoară 2 metri și de G. Mondzolevski, cu 40 cm. mai scund decît acesta. Victoriile ucrainienilor au fost în mare măsură hotărîte de jocul virtuos al maestrului emerit al sportului M. Pimenov, care după o absență de doi ani din reprezentativa U.R.S.S. se înscrie de data aceasta drept un serios candidat pe lista selecționabililor. Meciul „cheie" al seriei a II.a (în care a evoluat echipa Ucrainei) a fost cel dintre reprezentativele Ucrainei și Letoniei. Letonienii deși aveau în echipă trei membri ai lotului U.R.S.S. (Veiskops, Libins și Titov) nu au reușit să ia decît un singur set, pierzîndu-le detașat pe celelalte datorită jocului slab la fileu al „uriașilor" Libins și Veiskops. În celelalte întîlniri letonienii s-au regăsit cîștigînd „sec" (cu 3—0) cu echipele Bielorusiei, Armeniei și Kirghiziei, dar lăsînd surprinzătorul set în fața reprezentativei Karelo-Fine.

În seria a III.a echipa Leningradului a trecut fără înfrîngere examenul preliminariilor. Același lucru l-a reușit pînă în ultima zi și reprezentativa R.S.F.S.R. „Finala" seriei a revenit însă destul de ușor echipei Leningradului care a învins cu 3—1.

Iată acum un clasament al echipelor calificate în finală:

Moscova	5	5	0	15:1	5
Ucraina	5	5	0	15:2	5
Leningrad	5	5	0	15:2	5
R.S.S. Letonă	5	4	1	13:4	4
R.S.F.S.R	5	4	1	13:5	4
R.S.S. Estonă	5	3	2	12:8	3

În întrecerea feminină nu au survenit surprize astfel că echipele Moscovei, Leningradului, Ucrainei, Letoniei, Gruziei și R.S.F.S.R. s-au calificat pentru turneul final.

★

MOSCOVA (prin telefon). — Ieri au început întrecerile finale din cadrul Spartachiadei popoarelor la volei. Echipele Ucrainei, Moscovei și Leningradului au debutat victorioase în întîlnirile primei zile. Astfel, ucrainienii au întrecut (ușor) cu 3—0 echipa Estoniei. Cu același scor a luat sfîrșit meciul Leningrad—R.S.S. Letonă. Echipa Moscovei, marea favorită a competiției, a învins cu scorul de 3—1 puternica echipă a R.S.F.S.R.

In drum spre Canada, Lokomotiv Moscova a susținut două întîlniri în Islanda

Zilele trecute echipa sovietică de fotbal Lokomotiv Moscova și-a încheiat turneul pe care l-a întreprins în Islanda. În primul meci, fotbaliștii sovietici au învins reprezentativa Islandei cu scorul de 4—0. Cel de al doilea joc al echipei Lokomotiv, desfășurat în compania campioanei țării „Knatspirnufelag", a luat sfîrșit cu scorul de 13—2 în favoarea jucătorilor sovietici. Lokomotiv Moscova își continuă turneul cu o serie de meciuri în Canada.

In Capitală, campionatele republicane de pentation modern nu se pot desfășura în bune condițiuni

De cîteva zile s-a lăsat cortina peste scena întrecerilor celor mai buni pentationiști din țara noastră. Cu toate acestea, discuțiile continuă, amintirile fiind încă proaspete în memoria celor care au avut dreptul să participe și a celor cîțiva spectatori care au reușit „performanța" să „alerge" după concurs și concurenți, de la Cărămidăria din Băneasa și pînă pe dealurile din apropierea Călugărenilor.

Privind „filmul" acestei importante competiții (nu este vorba despre filmul veritabil pe care studioul „Alexandru Sahia" avea datoria să-l realizeze în scop propagandistic pentru acest util și aplicativ sport, ci despre un „film" întocmit în baza notelor culese la locul întrecerilor) constatăm cîteva probleme deosebit de interesante, de care ne vom ocupa.

În primul rînd, este vorba de „scena", sau, mai precis, de „scenele" de desfășurare ale recentului campionat de pentation modern, care nu au satisfăcut aproape din nici un punct de vedere. Deși se știa că orașul București nu oferă condiții normale de organizare pentru probele de călărie și cros, totuși — din motive pe care nu le înțelegem — Direcția Instruirii Sportive din C.C.F.S. a desemnat ca loc de desfășurare a ediției a II-a a campionatului republican capitala țării. Prin această hotărîre au fost create multiple greutăți: *organizatorilor*, care au fost obligați să aleagă trasee mult în afara orașului; *concurenților*, care au luptat pe terenuri improprii (tari, lipsite total de condiții igienice și — în cazul călăriei — insuficient de variate și fără vegetație); *spectatorilor* care au fost împiedicați să cunoască și să aprecieze utilitatea și frumusețea pentationului modern, prin distanțele pe care trebuiau să le parcurgă de la o probă la alta. Cu alte cuvinte, o asemenea hotărîre a provocat — pe de o parte — cheltuieli fără rost, iar — pe de altă parte — a anulat scopul propagandistic firesc oricărei întreceri cu caracter republican.

Campionatul de pentation din acest an s-a apropiat, ca dificultate de participare, de aceea a unui veritabil concurs internațional. Traseele de călărie și cros au fost foarte grele, pretinzînd o pregătire deosebită din partea concurenților, iar la scrimă s-a acordat un minim de punctaj pentru un asalt cîștigat în întrecerea individuală. Cu toate acestea, Dumitru Tintea — noul campion — și ceilalți clasați, au totalizat rezultate bune, asemănătoare ca valoare cu cele din fruntea clasamentelor concursurilor internaționale și apropiate de norma — după noi, exagerată — prevăzută pentru acordarea titlului de maestru al sportului. (În Uniunea Sovietică, țara campionului mondial la pentation modern, norma de maestru al sportului este de 4200 puncte, în timp ce la noi este de 4600 puncte!) Credem că această normă trebuie revizuită, așa fel încît să corespundă condițiilor și posibilităților actuale ale sportivilor noștri, fiind totodată și stimulativă. Din recentul campionat a rezultat că pentationiștii noștri sînt în progres și au încă multe resurse. Finisarea pregătirii lor, obținerea unei experiențe și a unei rutine de concurs pot fi realizate numai și numai în competiții. Or, acestea lipsesc din calendarul nostru. Cu un singur concurs intern de pentation și cu o singură competiție internațională, fruntașii noștri nu pot fi „rodați". Este cazul să fie reverificat calendarul intern și internațional, în primul rînd stabilindu-se un alt concurs inter-țări, în locul celui cu R. Cehoslovacă ce care U.D.A. Praga a anunțat că nu-l mai organizează.

R. I.

Sportivii romîni în R. P. Bulgaria

SOFIA 30 (prin telefon de la corespondentul nostru). Duminică la Kolarograd, echipa de fotbal Dinamo 6 a susținut cel de al doilea meci în R. P. Bulgaria jucînd de data aceasta cu Spartak din localitate. După un meci echilibrat victoria a revenit gazdelor cu 1—0 (0—0) prin punctul marcat de Tecov în min. 74.

Echipa Energia Constanța a jucat tot duminică în orașul Tolbukin (Bazargic) cu echipa Septembri care activează în categoria II-a. Fotbaliștii constănțeni au obținut victoria cu 2—1 (0—0) prin punctele înscrise de Ernest (min. 60) și Stoichiță (min. 69). Pentru gazde a marcat Calcev (min. 55).

Baschetbalistele asociației Energia și-au continuat turneul în orașul Sliven unde, la 26 iulie au întîlnit selecționata orașului. Victoria a revenit la limită jucătoarelor bulgare cu scorul de 38:36 (24—11).

Duminică jucătoarele romîne au susținut un meci la Topolograd unde au învins echipa Bureven cu 50:41 (24—11).

Fotbalul PESTE HOTARE

UN SISTEM ORIGINAL DE SANCȚIONARE A ECHIPELOR ÎN CAMPIONATUL R.P. BULGARIA

SOFIA (prin telefon de la corespondentul nostru) În etapa de duminică a campionatului R P. Bulgaria, caracteristica tuturor meciurilor au fost scorurile strînse și întîlnirile lună factură tehnică. Cel mai frumos joc al sezonului s-a desfășurat între Dinamo Sofia și Locomotiv Sofia care s-a terminat cu victoria la limită, 3—2 (3—1) a primei echipe Foarte strîns a fost și jocul dintre echipa campioană TDNA și Spartak Sofia. La pauză scorul era de 1—0 în favoarea echipei Spartak, în urma punctului marcat de Antonov. După reluare, TDNA egalează prin golul înscris de Milanov Astfel, rezultatul final al jocului a fost egal: 1—1. Iată celelalte rezultate:

Spartak Stalin-Narodnia Armia Sofia 1-1; Torpedo Ruse-Minior Dimitrovo 0—1, Uzina 12-Spartak Pleven 0—9.

În urma acestor rezultate clasamentul primelor cinci se prezintă astfel:

TDNA	14	9	4	1	34:15	22
Narodnia Ar. Pleven	15	7	5	3	20:11	19
Dinamo Sofia	15	5	7	3	16:15	17
Udarnik Sofia	13	6	4	3	22:13	14
Spartak Sofia	14	4	6	4	17:17	14

★

Să nu se creadă că în dreptul echipei Udarnik, din clasamentul de mai sus s-ar fi strecurat vreo greșeală. Desigur, dacă calculăm punctele obținute s-ar părea că există undeva o inexactitate, pentru că Udarnik are 6 victorii și 4 meciuri nule ceea ce corespunde cu 16 puncte. Și totuși în clasamentul nostru Udarnik are numai 14 puncte. La fel se prezintă situația și cu Minior Dimitrovo care în loc de 15 puncte cîte ar trebui să aibă în urma victoriilor și meciurilor nule, nu are decît 9 puncte. Cum se explică acest lucru? La meciul de campionat. Udarnik-Minior o serie de jucători au avut o atitudine nesportivă și în general jocul a fost brutal. Comisia Centrală de fotbal din R. P. Bulgaria a căzut de cuvîntă să sancționeze atît jucătorii vinovați cît și ambele echipe. Rezultatul meciului a fost omologat cu cel de pe teren, în schimb, apreciindu-se gravitatea atitudinilor nesportive echipei Udarnik i s-au scăzut 2 puncte iar echipei Minior 6 puncte din totalul de puncte, fără însă a schimba golaverajul respectiv, numărul de victorii sau înfrîngeri înregistrate în cursul campionatului Fără îndoială că sancțiunile acestea sînt foarte eficace și ca urmare, în ultima vreme s-a observat schimbarea mult în bine a acestor echipe.

TOMA HRISTOV

ASTĂZI LA TEL-AVIV: U.R.S.S.—ISRAEL

Astăzi se dispută la Tel Aviv întîlnirea revanșă dintre reprezentativele de fotbal URSS-Israel. Meciul se desfășoară în cadrul jocurilor preliminarii ale turneului olimpic. În primul meci disputat la Moscova, victoria a revenit — după cum se știe — echipei URSS cu scorul de 5—0.

Echipa de baschet a R. P. R. a plecat la Cairo

Azi dimineață a părăsit Capitala reprezentativa masculină de baschet a țării, deplasîndu-se la Cairo unde va participa la turneul dotat cu „CUPA ELIBERARII". Competiția se va desfășura între 4—11 august, cu participarea sigură a reprezentativelor Siriei, Libanului, Greciei, Italiei, R.P. Polone, R.P. Romîne, Egiptului și — probabil — a R.P. Bulgaria și Uniunii Sovietice.

Țara noastră va fi reprezentată de Nagy, Dan Niculescu, Kary, Folbert, Fodor, Eördogh, Nedeff, E. Niculescu, Costescu, Cucoș, Novacec, Beretzki. Antrenori: Vasile Popescu și Al. Popescu. A mai făcut deplasarea și dr. Dan Chiriac, în calitate de medic al lotului și arbitru.

După înapoierea din Egipt, selecționata Romîniei va susține un turneu în principalele orașe din R.P. Chineză. Deplasarea va fi efectuată de la 17 august pînă la sfîrșitul lunii septembrie.

In aceeași perioadă mai sînt prevăzute cîteva întreceri internaționale între echipe de colectiv. Echipa Dinamo va participa între 1—10 septembrie la un turneu organizat la Sofia de echipa Spartak, iar între 14—16 septembrie dinamoviștii se vor deplasa la Belgrad, ca invitați ai echipei Proleter.

Meciuri internaționale ale fotbaliștilor noștri

ARAD 30 (prin telefon). — Intîlnirea internațională de fotbal condusă de arbitrul N. Szego, desfășurată astăzi în localitate, între echipa maghiară Kinizsi Oroshaza și Metalul Energia Gheorghi Dimitrov Arad a luat sfîrșit cu un rezultat de egalitate: 2—2 (1—1). Jocul a fost viu disputat și de un nivel tehnic satisfăcător fiind urmărit cu interes de cei 3.000 de spectatori. Au înscris Farkas (min. 4 și min. 63) pentru oaspeți și Bucurescu și Nedelcu pentru gazde.

Ștefan Weinberger
corespondent

★

Astăzi se dispută la Satu Mare întîlnirea dintre echipa de categorie B din localitate Progresul și echipa de categorie B din R.P. Ungară Vörös Meteor Mateszalka.

R. Cehoslovacă — R. P. R., la volei masculin

PRAGA 30 (prin telefon de la redacția ziarului „Ceskoslovensky Sport"). —

Intîlnirile pe care urmează să le susțină voleibaliștii romîni la Praga și în alte două orașe din R. Cehoslovacă sînt așteptate cu viu interes. Aceasta deoarece, după cum se știe, naționalele celor două țări ocupă poziții fruntașe în voleiul european. Cehoslovacii vor căuta să-și apere prestigiul de campioni, față de echipa R.P.R., clasată pe locul II la ultima ediție a campionatului Europei.

Meciurile dintre cele două naționale mai prezintă interes și prin aceea că ele constituie ultima verificare înaintea campionatelor mondiale de la Paris, fiind și o indicație asupra șanselor pentru competiția supremă.

La Praga, reprezentanții noștri vor evolua în două meciuri consecutive, pe Zimny Stadion, teren care a găzduit numeroase întreceri internaționale. Miercuri seara, se întîlnesc reprezentativele masculine de volei ale R.P. Romîne și R. Cehoslovace, iar a doua zi vor juca echipele feminine ale celor două țări.

Lotul voleibaliștilor cehoslovaci a fost astfel alcătuit: Tesner, K. Broz, Lasnica, Cadlec, Paulus, Mussil, Schwartzkopf, Humhal, J. Broz, Paldus, Maly. (N. R. In echipa R.P.R. vor evolua jucătorii anunțați în numărul de ieri al ziarului nostru).

Următorul meci al voleibaliștilor romîni va avea loc în ziua de 4 august la Ostrava, unde se vor întîlni din nou naționalele, iar ultimul joc este programat pentru 6 august la Brno, unde oaspeților le va fi opusă o selecționată a regiunii Moraviei.

JAN SOKOL

XVI J.O.

Sportivii maghiari vor pleca la Melbourne în jurul lui 30 octombrie

BUDAPESTA 30. (Prin telefon de la corespondentul nostru). In numărul de duminică al ziarului „Nepsport" din Budapesta a apărut un interviu acordat de Hegyi Gyula — președintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R. P. Ungare — cu privire la pregătirile sportivilor maghiari pentru Olimpiadă.

Hegyi Gyula a făcut cunoscut că în comparație cu alți ani, anul acesta pregătirile sportivilor maghiari se desfășoară cu totul deosebit. Aceasta, pentru că Olimpiada se desfășoară într-un anotimp cu totul nou pentru sportivii europeni: noiembrie—decembrie. „Zilele acestea — a spus Hegyi Gyula—a luat sfîrșit prima perioadă din cadrul pregătirilor. Concluziile la care putem ajunge acum, în ce privește forma și pregătirea sportivilor noștri, nu sînt încă concludente. Sînt multe rezultate bune, dar nu puține mediocre. Printre disciplinele în care sportivii maghiari au obținut rezultate excelente — se numără probele de 10.000 m., 3000 m obstacole la atletism, caiac, canoe și scrimă. In schimb în alte discipline sportive ca de pildă, luptele, pentatlonul modern, gimnastica și tirul rezultatele au variat. Se poate spune deci că momentan, sportivii aceștia nu sînt încă într-o formă corespunzătoare. Echipa de polo pe apă deși a obținut un frumos succes în concursul internațional de la Napoli, unde a ocupat primul loc, nu a ajuns la forma obișnuită. Ii lipsește încă omogenitatea și eficacitatea corespunzătoare. La pentatlon modern, rezultatele au fost slabe și deci în această ramură sportivă complexă nu se poate vorbi de o formă satisfăcătoare a sportivilor noștri.

Sandor Iharos mulțumește publicului care-l aclamă pentru noul record mondial pe 10.000 m.

In ce privește deplasarea sportivilor maghiari și numărul delegației sportivilor maghiari care vor participa la Jocurile Olimpice de la Melbourne, Hegyi Gyula a spus: „**Se prevede ca deplasarea sportivilor maghiari să se facă cu două avioane speciale în jurul lui 30 octombrie. Numărul total al sportivilor, antrenorilor și conducătorilor se va ridica la 160**".

SUBERT ZOLTAN

225 sportivi englezi la Olimpiada de la Melbourne

LONDRA 30 (prin telefon de la corespondentul nostru). — Acum cîteva zile, Comitetul național olimpic al Marei Britanii a anunțat în mod oficial că a fost asigurată finanțarea deplasării la Melbourne a delegației de sportivi englezi. S-a prevăzut deplasarea unui lot deosebit de numeros: 225 sportivi și sportive. Reprezentanții insulari vor concura la aproape toate sporturile, o excepție importantă făcînd-o numai baschetul, disciplină la care Anglia nu reușește să se ridice la un nivel corespunzător.

Opinia publică engleză urmărește cu interes pregătirile pentru J. O., întiietatea avînd-o desigur evenimentele din atletism. După cum se știe, ultima evoluție internațională a atleților englezi a avut loc la Praga, acum o săptămînă, unde s-au întîlnit selecționatele masculine și feminine ale celor două capitale. La băieți, englezii au fost învinși cu 103—120, în schimb la fete, Londra a cules o prețioasă victorie, cîștigînd la 20 puncte diferență: 63—43. Astfel, atletele engleze confirmă buna lor clasă, care promite o comportare demnă la Melbourne.

La Praga, am asistat la promițătoarea reintrare a sprinterei June Paul, care după trei ani de absență de pe pistă a reușit 11,5 pe 100 m. și 24.1 pe 200 m. Am aplaudat apoi victoria Pamelei Elliot pe 80 m.g. în 11,0. O luptă pasionantă s-a dat la săritura în lungime, unde Sheila Hoskin, cu ultima încercare de 6,04 m., a întrecut-o cu numai un centimetru pe cehoslovaca Roskozna care stabilise un record al țării sale. Dintre rezultatele gazdelor trebuie neapărat amintit recordul național al aruncătoarei de disc Fichtova cu 51,80 m. Este singura atletă din lume (afară de sovietice) care trece de 50 m.!

Decepțiile de la probele masculine sînt oarecum temperate de faptul că în reprezentativa Londrei au fost cîteva absențe importante. Totuși, am avut surpriza unei victorii engleze la disc, unde Mark Pharach a înregistrat 53,04 m. Shenton a cîștigat 200 m. în 21,1 iar Disley a reușit 8:49,6 la 3.000 m. obstacole. Englezii au fost învinși într-o probă la care țin mult — 1.500 m. Aci, Boyd a sosit în urma lui Jungwirth, care a înregistrat 3:45 8.

Revanșa acestei duble întîlniri, o constituie meciul internațional de atletism Anglia—R. Cehoslovacă, programat pentru sfîrșitul acestei săptămîni pe tradiționala pistă a stadionului White City.

(T.O.C.)

Cehoslovacul Krivan învingător în prima probă a campionatului mondial de parașutism sportiv

MOSCOVA 30 (prin telefon). — In cea de a doua zi a campionatelor mondiale de parașutism vîntul s-a întețit astfel că participanții la manșa a doua a probei de salt de la 600 m. cu aterizare la punct fix au trebuit să dea dovadă de multă măiestrie în mînuirea corzilor parașutei pentru a face față rafalelor de vînt. Cel mai bun rezultat al zilei l-a înregistrat concurentul bulgar Gorov care a atins pămîntul la 4.40 m. de punctul fix.

Următorul clasat a fost sportivul iugoslav Belasevici, care a avut un rezultat doar cu... 1 cm. mai slab. Liderul primei zile Krivan (R. Ceh.) a aterizat la 4,80 m. astfel că în urma adiționării rezultatelor din cele două manșe el a reușit să-și păstreze primul loc în clasamentul care se prezintă astfel:

1. Krivan (R. Ceh.) 6,48 m. (1,68 + 4,80): 2. Gorov (R.P.B.) 6,55 m. (2,15 + 4,40 m.): 3. Belasevici (R.P.F. Iugoslavia) 6,81 m. (2,40 m + 4,41 m.).

De remarcat lupta extrem de strînsă care s-a dat pentru titlul de campion în această probă. Intrecerile continuă.

note externe

„Walko" învingătorul anonim...

Și astfel, cercul s-a închis!.. După mai bine de trei săptămîni de pedalare pe aproape 4500 km, cicliștii plecați la 5 iulie în „Turul Franței" au ajuns la ținta finală: velodromul Parc de Princes din Paris.

Competiția supremă a ciclismului profesionist și-a încheiat cea de a 43-a ediție în mijlocul obișnuitei abundențe de comentarii și ecouri. Dintre toate acestea, un fapt rămîne pe primul plan al atenției generale: victoria surprinzătoare a obscurului ciclist Roger Walkowiak dintr-o selecționată regională franceză. De la război încoace, de cînd ținem evidența acestei competiții, este pentru prima oară că Turul nu este cîștigat de o „vedetă", de un as al pedalei, sau măcar de un component al echipelor naționale reprezentative.

Evident, alături de Coppi, Bartali sau Bobet, numele pînă de curînd aproape necunoscut al lui Walkowiak face disonanță și nu trebuie să fii un specialist ca să-ți dai seama că rezultatul acesta are în el ceva anormal. Mai ales că în clasamentul general, în imediata apropiere a lui Walkowiak nu urmează, de asemenea, numele celor mai mari. Unde au rămas Gaul, Ockers, Geminiani, Fornara?.. Nici unul din „favoriții" cursei n-a putut sosi la mai puțin de 1/4 de oră distanță de modestul „Walko". Acesta, deși a dat dovadă de o prodigioasă tenacitate și de multă dibăcie în dozarea efortului, nu poate pretinde nici acum, după victorie, că a fost cel mai bun dintre cei 120 cicliști care au luat startul la Reims.

Explicația acestei situații necesită o scurtă privire în trecut. La reluarea Turului, în 1947, s-a putut vedea o netă ascendență a cicliștilor de dincolo de hotarele Franței, în special a celor italieni și elvețieni. Organizatorii priveau cu îngrijorare cum atenția publicului francez (și bineînțeles, a industriașilor cointeresați) începe să scadă față de o competiție în care campionii autohtoni jucau roluri de figuranți. Pentru a rezolva problema, s-a încercat „ajustarea" formulei Turului de așa manieră, ca oaspeții să nu mai aibă putința de a-și demonstra superioritatea în etapele de munte, în care un Coppi sau un Koblet își luau „zborul" pur și simplu și nu mai puteau fi ajunși. Deci, „cățărătorilor" li s-au mai tăiat... aripile, prin reducerea etapelor de munte, și francezii, mai buni (și mai numeroși!) în etapele de plat, reușeau să țină piept adversarilor străini. Avînd apoi, în Bobet, un ciclist de reală clasă, ei au reușit performanța de a cîștiga prin acesta ultimele trei Tururi consecutiv. Toată lumea (franceză...) era mulțumită!

In acest an, cînd se produsese și indisponibilitatea lui Bobet, „patronul Turului" Jacques Goddet și managerul echipei franceze, Marcel Bidot, au fost și mai precauți. Ei au scos din itinerar 4 vîrfuri de munte tradiționale: Tourmalet, Gallibier, Telegraph și Vars (toate de peste 2000 m), iar cele rămase au fost „secționate" pe mai multe etape. Astfel, șansele „regilor munților" în frunte cu Charly Gaul, cîștigătorul ultimului Tur al Italiei, au fost de la început pecetluite. Gaul părea resemnat încă de la plecare și a ajuns cu 50 minute întîrziere la poalele Alpilor, handicap omenește imposibil de refăcut. Alt „as", belgianul Stan Ockers, a preferat victoriei în clasamentul general una mai modestă, cea în clasamentul pe puncte, care se alcătuiește ținînd seama de locul ocupat în ordinea sosirilor în etape. Mereu prezent la sprinturile de încheiere, Ockers a acumulat punctele necesare cîștigării „tricoului verde" (în contrast cu cel „galben") și a premiului respectiv în franci... O consolare substanțială pentru minutele în plus cronometrate în clasament.

Deci totul a fost făcut ca să asistăm la o victorie franceză în Tur. „Rutierii" au pornit în trombă și după primele 10 etape de plat media orară se arăta impresionantă (aproape 40 km pe oră), iar Gaul, Bahamontes, Fornara și ceilalți „cățărători" erau condamnați la anonimat. Fugiseră atît de tare francezii, încît prevederile fuseseră depășite și unul dintre ei, André Darrigade, care probabil nu figura pe lista de „favoriți" ai lui Marcel Bidot, avea avans prea... mare față de coechipierii săi mai autorizați să cîștige. De aci, conflict în echipa Franței: Darrigade cerea să fie ajutat de ceilalți membri ai echipei, iar Bidot îl susținea pe Bauvin, pe care-l socotea capabil să reziste. Bineînțeles, Bidot și-a impus punctul de vedere și Darrigade a fost „sacrificat". Dar Turul mai avea o festă în sacul său cu surprize... Ajutat și cocoloșit, Bauvin n-a putut totuși să refacă handicapul avut față de un „oarecare" Walkowiak, care a ajuns la Paris cu infimul dar suficientul avantaj de 1 minut și 25 secunde. Un francez a ieșit învingător, dar unul care nici nu intrase în vederile selecționerilor...

Ceea ce demonstrează riscurile unei organizări prea... minuțioase a competiției care voise să desemneze pe cel mai bun ciclist profesionist al sezonului.

R. V.

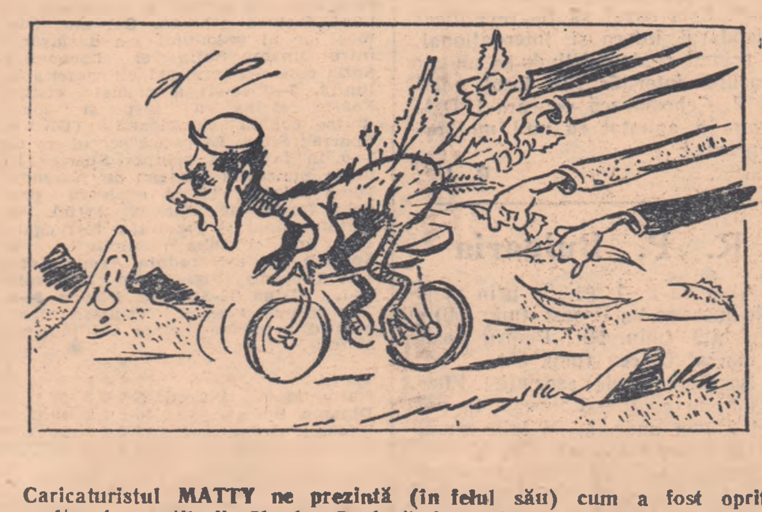

Caricaturistul **MATTY** ne prezintă (în felul său) cum a fost oprit „vulturul munților" Charly Gaul să-și ia zborul în Turul Franței...

Redacția și Administrația, București, str Const. Mille Nr. 17 telefon 5.30.36—5.30.37 Nr 1—9 52 STAS 3452 Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.
X
Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi